

۲۹

حیدرآباد (عبدالغفار)

2215

بیشمار و

تاریخ: ۱۳۰۲

هَذَا كِتَابُ مُحَمَّدٍ بْنِ زَاكِرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بگویند سناستی که از بروج مشته افواه حاملان اهنک در و بام صوامع قدسها را شاید
مقبض الانواری است که مراد منوره و ضرایح مطهره انبیا و اوصیاء علیهم الصلوٰه
والتحیه و الثنار از شک فرما عرش اعظم گردانند و شبها بنوا و منشی که در کبریا و معلا
قبول صیده مفسود و مامول نماید عالم الاسرار را که از ثراب اعتماقر باز در کاه عرش
دو جبین شیعین صد کلزوار و دماینند و شمع صلوات که عطسه فرما مشام ساکنان
قدس گردند و شمع عطری و روضه معبر شد انبیا و زبده اصغیا محمد مصطفی و آل
بیمثالش که مرغ دعا فی که در نامه درود شایر بال اقبال بسنه بر کنکره عرش جانب
نخستنه و پیک عبادی در بقعه مبارکه قبول راه نیافته تا آخر زو لا یقشایر باز و حسن عقیقه
بنسبه فضیلت الله علیه و علیهم ما دامت الصلوة علیهم ذریعه الی اجابة الدعوا
و زیارتهم و سبیل التعداد ان اما بعد خامه خامه ثراب اقدام المؤمنین محمد و آل

محمد بنی حشرهما الله تعالی مع موالمها الطیبین بهدیه صدیه خیمه منیر من خیمه صبر
 مینماید که چون بمقتضا اخبار و بیانات و احادیث پیدمارز بار و رسول مختار و ائمه ابرار صلوا
 الله علیه وعلیهم اجمعین از اعظم عبادا و اشرف فریادهاست و در هر عمل و عبادت
 ماثوره و الفاظ منقوله از ائمه هدی صلوات الله موجب میزاید قبول و قرب و وصول و
 میگردد و اگر کسی که در زیارت ائمه مصنف کرده باشد بلغت عربی یا بلغت غوده اند و اگر تخلق
 از آن بهره کامل و خطی شامل نیست بسیار از زیارتها منقوله است که از علما رضوان الله
 علیهم است و زیارت منقوله بسیار از ائمه اطهار علیهم السلام است بنظر این فاضل
 بوده که با وجود اینها زیارت مؤلف علما احتیاج نبود خواست که رساله تالیف نماید که مقصود
 باشد بر ذکر زیارت و ادعیه و ادبانی که با ساینده معینه از ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین
 منقول گردیده و مضامیل و ادب هر یک را بلغت فارسی ترجمه نماید تا اگر شیعیان این زیارت
 رساله را فیه بهره مند گردند و خلایع بر مضامیل زیارت موجب میزاید عبادت ایشان گردانند
 این مجرم را بمقتضا حدیث شریف الدال علی الجزاء علیه هزاره از ثواب ایشان حاصل شود
 مأمول از برادران ایمانی که باین کتاب مفصل الابواب عمل نمایند که در هنگام مطالعه و زیارت
 این عزیز بجا معازا از دعا خیر فراموش نفرمایند و بر سهو و خطای الفاظ و معانی
 ننمایند و این زیارت را مستحی گردانند بنحیفه الزام و مرتب باشد بر مقدمه و دوازده باب
 و خانه اقامه میگردد در بیابان فرات چون در کتابخانه المشیخ احادیث و اب
 استنباط نموده ایم و بعد از این زیارت مخصوص بسیار از ادب آن مذکور خواهد شد و زیارتها
 اکثرا مینماییم با نچه سیدان طاووس علیه الرحمه و الرضوا و غیره رکبت فراداد نموده اند تا
 اینکه این رساله طبع شد از اینچه زیارتها آن احتیاج می باشد فرموده اند که چون خروج
 داشته باشی سزاوار است که وفن بدارد روز چهارشنبه و پنجشنبه و ولادت نامی روز
 را از برادر رفتن چنانچه مر و نیست از حضرت صادق علیه السلام که هر که اراده سفر نماید

زیارت ائمه

کتابخانه

کتاب

اَقْبَلِي

أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ كَانَ مِنْ بَيْتِي الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ وَالْغَائِبِ اللَّهُمَّ لِحَفَظِنَا بِحِفْظِ
 الْإِيمَانِ وَحِفْظِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ جَعَلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا فَضْلَكَ إِنَّا إِلَيْكَ لَمُعِيدُونَ
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ بِكَ مِنْ عَشَاءِ الشَّرِّ وَكَابَةِ الْمُتَغَلِّبِ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ
 وَالْوَلَدِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْوَجُهُ إِلَيْكَ هَذَا التَّوَجُّعَ طَلَبًا لِلْمَرْضَانِكَ وَ
 نَفَرًا إِلَيْكَ فَبَلِّغْنِي مَا أَوْقَلُهُ وَأَرْجُوهُ مِنْكَ وَفِي أَوْلِيَاءِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَرْهُوا
 بِكَوَاللَّهُمَّ إِنِّي خَرَجْتُ فِي سَبِيلِهِ هَذَا بِإِيقَافِي لِعَبْرِكَ وَلَا رَجَاءَ بِي وَفِي إِلَّا إِلَيْكَ وَلَا قُوَّةَ
 أَتَكِلُ عَلَيْهَا وَلَا هَيْبَةَ أَرْجِعُ إِلَيْهَا إِلَّا طَلَبْتُ رِضَاكَ وَابْتِغَاءَ رَحْمَتِكَ وَنَعْرُضًا لثَوَابِكَ
 وَسُكُونًا إِلَى حُسْنِ عَائِدَتِكَ وَأَنْتَ أَكْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِي فِي عَلَيْكَ فِي وَجْهِهِ مِمَّا احْتَبْتُ وَآكُرُهُ
 اللَّهُمَّ اصْرِفْ عَنِّي مَقَادِيرَ كُلِّ بَلَاءٍ وَمَقْصُوصَ كُلِّ آوَاءٍ وَأَبْطِ عَلَى كَمَقَامٍ مِنْ رَحْمَتِكَ
 لَطْفِكَ مِنْ عَفْوِكَ وَخِرْ لِي مِنْ حِفْظِكَ وَسَعِدْ مِنْ رِزْقِكَ وَنَمَامًا مِنْ رِعَايَتِكَ وَجَاعًا مِنْ
 مُعَانَايِكَ وَوَقْتُ لِي بِأَرْبِ فِيهِ جَمِيعَ فَضَائِكَ عَلَى مُوَافَقَةِ هَوَايَ وَحَقِيقَةِ أَمَلِي
 وَأَدْفَعْ عَنِّي مَا أَحْدَدُ وَمَا لَا أَحْدَدٌ عَلَى نَفْسِي مِمَّا اسْتَأْخَرْتُ بِهِ مِنِّي وَاجْعَلْ ذَلِكَ خَلْجًا لِي
 فِي الْآخِرَةِ وَدُنْيَايَ مَعَهَا اسْأَلُكَ أَنْ تُخْلِفَنِي فِي مَنْ خَلَفْتُ وَرَأَيْتُ مِنْ أَهْلِ وَمَالٍ وَ
 إِخْوَانٍ وَجَمِيعِ خِرَانِي بِافْتِضَالِ مَا تَخْلُفُ غَائِبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي مَخْصَصِينَ كُلِّ عَوْرَةٍ وَحِفْظِ
 كُلِّ مُصْبَعَةٍ وَنَمَامٍ كُلِّ نَعْمَةٍ وَدِفَاعِ كُلِّ سَبِيَّةٍ وَكِفَايَةِ كُلِّ مَحْدُودٍ وَصَرْفِ كُلِّ مَكْرُوهٍ
 وَكَأَنَّ مَا يَنْجُو لِي بِهِ الرِّضَا وَالشُّرُورُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ثُمَّ أَرْزُقْنِي ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَ
 طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ دِينِي وَنَفْسِي
 وَمَالِي وَأَهْلِي وَذُرِّيَّتِي وَجَمِيعَ إِخْوَانِي اللَّهُمَّ احْفَظْ الشَّاهِدِينَ وَالْغَائِبِ اللَّهُمَّ
 احْفَظْنَا وَاحْفَظْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي جُودِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا نِعَمَتَكَ وَلَا تَفْتَرِ مَا بَيْنَنَا
 مِنْ نِعْمَةٍ وَغَائِبَةٍ وَفَضْلٍ وَمَرْوَجَةٍ كَمَا هَرَكَاهُ خَوَاهِي مُنَوَّجَةً شَوْكَ دُرُوفِي كَمَا سَفَرَدَاثُ
 كَرَاهَتِكَ فَاذْهَبْ بِأَرْجَائِي خَوْفًا شَرًّا بِأَيْدِيكَ مِنْ نِعَمَتِكَ مُنَوَّجَةً شَدِيدًا بِأَخْوَانٍ وَسُكُونًا حَمْدًا لِعُودِ

بسم الله الرحمن الرحيم

رب الناس وقل اعوذ برب الفلق وابنه الكريم وسوا انا انزلناه في ليلة القدر واخرال عمران
يعني ان في خلق السموات والارض واخذنا في الليل والنهار لايات لاولي الا لبايب الله
بذكرون الله فبما وعودا وعلى جنوبهم وينفكرون ان في خلق السموات والارض
ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانه ففينا عذاب النار ربنا انك من تدخل النار فقد
اخرته وما للظالمين من انصا و ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان امنوا بربكم
فانما ربنا فاعف عننا سيئاتنا ونوفنا مع الابرار ربنا وانما
وعدنا على رسلك ولا تخرنا يوم القيمة انك لا تخلف البعادي بكو اللهم بك يصو
الضائل ويغيد بك بطول الطائل ولا حول لك كل ذي حول الا بك ولا قوة يمتارها
ذو قوة الا منك يصفونك من خلفك وخبرك من ربك محمد نبيك وعمرته
سلا ليه عليه وعليهم السلام صل على محمد وعليهم واكفي شر هذا اليوم
ضره وارزقني حبه وممنه وافضل في منصرفي في بحسن العافية وبلوغ المحبة و
الظفر بالامنية وكهاية الطائفة الغوية وكل ذي فائدة على اذنه حتى اكون في
جنته وعصمه ونعمته وابدي فيه من الخار وفي من العوائق فيه وراحتي لا يصدني
صاد عن المراد ولا يحل لي طارفي من ان في العباد انك على كل شئ قدير وهو التبع
البصير ليس وداع كن اهل جودا وافر خير وبردر خانه بايست ويسبح خضر فاطمة صلوا
الله عليهم ارا بخوان وسو محمد ارا بيشرو واز جانب سر واز جانب حيت بخوانهم حين ابه
الكريم ارا سجد بخوان وبكو اللهم اليك وجهي وجهي وعليك خلقت اهل ومالك
وما خولني وقد وثقت بك فلا تخيبني يا من لا يمت من اراده ولا يصيب من حفظه
اللهم صل على محمد وآله واحفظني فيما عيت عنه ولا تكلني الى نفسي يا ارحم الراحمين
اللهم بلغني ما توجهت له وسيتب لي المراد وسخر لي عبادك وبلادك وارزقني باره
نبيك وولييك امير المؤمنين والائمة من اولادهم وجميع اهل بيتهم عليهم السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

عَضُدِي وَنَاصِرِي اللَّهُمَّ افْطَعْ عَنِّي بُعْدَهُ وَمَشَقَّتَهُ وَاصْبِحْ فِيهِ وَأَخْلِفْنِي فِي أَهْلِي مَجْرُو
حَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَبِاخْوَدِ بَرْدِ عَصَا زُجُودِ رَحْمَتِ بَادِمِ نَلِجِ بَدْرِ سَنَبَكَةِ رُوحِ
رَسِيدِ الْأَرْسُولِ خَدَا صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَهَرِكِ بَرْدِ بَغْوِ بَاوِ بَاشِدِ عَصَا بَادِمِ نَلِجِ رَا
وَبُخْوَانِ بِنِ بَرْدِ زَاوِ بَاوِ بَدْمَا مَدِينِ وَجَدَ عَلَيْهِ أَشْرُ مِنْ الشَّاسِ بَقْفُونِ وَقَدْ جَدَّ مِنْ دُكْ
أَمْرًا بَيْنَ نَدْوَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَالَ لَا تَسْتَفِي حَتَّى يَصِيدَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَمِعَ
لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ انِّي إِنَّا أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ فَقَبِّرْ فَبَاءَ نَهْ أَحَدُهُمَا نَمْسَةً
عَلَى اسْتِجَابَةٍ قَالَ رَبِّ انِّي بَدْعُكَ بِخَيْرٍ يَا أَجْرُ مَا سَعَيْتَ لَنَا فَمَا جَاءَهُ وَفَضَّلَ عَلَيْهِ الْفَضْرَ
قَالَ لَا تَخَفْ تَجُوزُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَ أَحَدُهُمَا يَا أَبَتَا سَنَاجِرُهُ إِنْ خَبِرَ مِنْ شَيْءٍ
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ أَحَدٌ يَقْنِىَ هَاهُنَا عَلَى أَنْ تَأْجُرَ نِيَّامِي فَجَاءَهُ
أَتَمَّتْ عَشْرًا مِمَّنْ عِنْدَكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ بِشَيْءٍ إِنِ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الضَّالِّينَ
قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ فَصَبِّتْ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
إِنَّمَنْ كَرَّدَ خَدَاوَا أَوْ هَرَسَ بَعْدَ دَوْنِهِ وَازْهَرْدَ دُزْدَ ظَلَمَ كُنْدَهُ وَازْهَرَجُوا صَاحِبَ فَرْجِي بَايَ
خُودِ بَرَكُودِ دُوبَاوَا بَاشِدِ كَهْفَتَا وَهَفَتِ مَلَكُ كَهْ طَلَبِ أَمْرٍ شَرِّ كُنْدِ بَرَاوَا بَرَكُودِ دُوعَصَا
بَكَدَارْدُ وَنَهَا بَسْفَرِهِ وَكَرْبُورِ شَرِّ بَقْفُونِ بَسْفَرِهِ بَكُو مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي وَخَشَنِي وَأَعْنِي عَلَى وَحْدَتِي وَأَذْ عَيْنِي وَمَشَقَّتِي بَاغِيَامِ كَبِيرٍ وَرُوحِي
دُرْ بَرَحْنِكَ بَكْرَدَانِي بَدْرِ سَنَبَكَةِ الْأَخْضَرِ أَمَامَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَوْلِكَ كَهْ فَرُودُ كَهْ مَنْ
ضَامِمِ بَرَاكِي كَهْ بَرُورِ رُودِ بَارَادَةِ كَهْ وَغَارَادِ وَزِيرِ كُنْدِكَ بَسَنَدِ بَاشِدِ بَاوَا سَبِي سَبَدِ
دُزْدِ وَغَرَفِ شَدَا وَسُوحَاتِنِ وَفَدْرَا زَرْبِ حَضْرَتِ أَمَامِ حُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ بِاخْوَدِ دَاوُدُ
وَفَتْ بَرْدَاشِنِ بَكُو اللَّهُمَّ هَذِهِ طَبِيبَةُ بَرِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيْلِكَ وَابْنِ وَلِيْلِكَ
أَتَخَذْتُهَا حُرَّ الْمَاءِ أَخَافُ وَمَا لَا أَحَدٌ بَدْرِ سَنَبَكَةِ بَسَنَدِ غَارَاوَا زَطِيرِ بَرُودِ بَرَاوَا بَرَكُودِ كَهْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَخَذْتُ مِنْ بَرِّ وَلِيْلِكَ وَابْنِ وَلِيْلِكَ فَاجْعَلْهُ لِي أَمْنًا وَحِرًّا مِمَّا أَخَافُ وَمَا لَا

آخاف بدو سینه که روایت شده که هر که نرسد از سلطان باغی و از خانه بیرون آید
 و این کار بکند هر که باشد بگوید او را که در روز خواهی که راه رو بیاورد که اول و آخر روز راه
 و مینار و زفر و دانی و اگر در شب راه رو بیاورد که آخر شب راه رو که زمین بر مسافر در آخر
 پیچیده میشود چنانکه در روز و آرد شده پس چو اراده کنی که سوار شو بگو بسم الله و الله
 اکبر پس چو درست بر روی راه بپیشی بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا الا لاسلام و علمنا القرآن
 و من علينا محمد صلى الله عليه و آله سبحان الذي سخر لنا هذا و ما كنا لمقربين ونا
 الى ربنا المنقلبون و الحمد لله رب العالمين اللهم انت الحامل على الظهور و المستعنا
 على الامر اللهم بلغنا بلاغا بئلاغ الى خير بلاغا بئلاغ الى رحمتك و رضوانك و مغفرتك
 اللهم لا خير لنا الاضيق و لا خير لنا الاخيرك و لا حافظ غيرك و هفت مرتبه سبحان
 الله و هفت مرتبه الحمد لله و هفت مرتبه لا اله الا الله يسكن و يسكن و يسكن و ان ربكم
 الله الذي خلق السموات و الارض في ستة ايام ثم استوى على العرش بعثي الليل
 النهار بطلبه حثيثا و الشمس و القمر و النجوم مسخرات بامر اله الخلق و الامر
 ببارك الله رب العالمين ادعوا ربكم تضرعا و خفية انه لا يحب المعتدين و لا يفسد
 في الارض بعد اصلاحها و ادعوه خوفا و طمعا ان رحمة الله قريب من المحسنين يسكن
 استغفر الله الذي لا اله الا هو الخي القنوم و انوب اليه اللهم اغفر لي ذنوبي انه لا
 يغفر الذنوب الا انت يسكن و يسكن و يسكن اللهم خل سبيلنا و احسن كسبنا و اعظم
 غايبنا و يسكن اللهم جعل مسير عبرا و صمى تفكر او كلامي ذكر او باز يسكن و يسكن بحول
 و قوته بغير حول مني و لا قوة لكن بحول الله و قوته برئت اليك يا رب من الحول و القوة
 اللهم اني استنك بركة سفرى هذا و بركة اهله اللهم استنك من فضلك الواسع
 رفعا و اسعاهلا لا طيبا سؤفه الى و انا حاض في غايبه بقوتك و قد ذلك اللهم اني
 سرت في سفرى هذا بلا تفكير مني لغيرك و لا رجاء لسواك فاذا رزقني في ذلك شكرك و غنا

وَوَفَّقْنِي لِمَا عَيْتُكَ وَعِبَادَتِكَ حَتَّى تَرْضَا وَبَعْدَ الرِّضَا وَخَضِرَ رَسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَهَرَّكَاهُ سِرَّازٍ بِمُفَرِّغَتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ مَبْكُفْنَدُ وَهَرَّكَاهُ بِسُوءِ بَلَدِكُمْ مَبْكُفْنَدُ اللَّهُ أَكْبَرُ مَبْكُفْنَدُ
وَمَبْكُفْنَدُ هَرَّكَاهُ بِرَبْلَدِكُمْ نَائِلِي بِأَيْلِي بِالْأَرْوَكَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كَلِّ الشَّرْفَ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ وَهَرَّكَاهُ بِمَجْرُومِي جُونِ
بِرَّانٍ بِمَكْنَزٍ بِكُوبِئِيمِ اللَّهُمَّ أَذْهِرْ عَنِ الشَّيْطَانِ وَهَرَّكَاهُ مُشْرِفَ شُؤْبَةٍ بِفَرْخَةٍ بِأَدْمِي بِشَهْرِ
بِكُو اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَصْلَتْ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَفْلَتْ وَرَبَّ
السَّابِغِينَ وَمَا أَصْلَتْ وَرَبَّ الرِّبَاجِ وَمَا ذَرَفَتْ وَرَبَّ الْيَحَارِ وَمَا حَرَفَتْ إِنِّي أَسْأَلُكَ
خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا اللَّهُمَّ كَثِّرْ لِي مَا كَانَ فِيهَا مِنْ
بُسْرٍ وَأَعِنِّي عَلَى قَضَائِهِ حَاجَتِي بِالْفَاضِلِ الْحَاجَاتِ بِالْمُحِبِّ الدَّعَوَاتِ رَبِّ دَخِلْنِي مَدْخَلَ
صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَجُونِ بِمَنْزِلِ قَرُونِ
بِكُو اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِي نَزْلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ وَدُورَكَ نَزْلًا بِكَدَارٍ بِشَرِّ زَانِكَةٍ
يَسْرُ بِكُو اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا خَيْرَ هَذِهِ الْبُقْعَةِ وَأَعِزَّنَا مِنْ شَرِّهَا اللَّهُمَّ اطْعِمْنَا مِنْ جِبَاهَا وَ
اعِزَّنَا مِنْ وَطْأِهَا وَحَبِّلْنَا إِلَى أَهْلِهَا وَحَبِّصْهَا لِي أَهْلِهَا الْبَنَاءُ وَبِكُو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيًّا أَهْلُ الْبُيُوتِ
وَالْأَئِمَّةُ مِنْ وَلَدِهِ أُمَّةٌ أَنْوَلَهُمُ وَأَبْرَأُ مِنْ أَعْدَائِهِمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ
الْبُقْعَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ دُخُولِنَا هَذَا صَلَاحًا وَأَوَّلَ سَلَمٍ فَلَاحًا
وَأَخِرَهُ نَجَاحًا وَآخِرَهُ دَائِمَةً لِي كَمَا نَزَلَتْ فِي رِزْقِكَ بِكُو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
كُلِّ سَبِيحٍ وَكَرَامَةٍ وَنُورٍ وَنَبِيٍّ وَرَسُولٍ وَبِكُو دَرَامَكَ كَمَا بَشَّرَ بِأَذَى مَا فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا
بِعِذَّتِكَ بِمَا يَكُونُ فِيمَا ذَرَأْتَ لَكَ السُّلْطَانُ عَلَى كُلِّ مَنْ دُونَكَ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِعِزَّتِكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مِنَ الضَّرِّ بِبَدَنِي مِنْ سَبِيحٍ أَوْ هَامَةٍ أَوْ غَارِضٍ مِنْ سَائِرِ الدَّوَابِّ بِأَخَائِعِهَا

يُقَدِّرُهَا إِذْ رَأَاهَا عَنِّي وَاجْرُفَا وَلَا تَسْلُطْهَا عَلَيَّ وَغَافِنِي مِنْ شَرِّهَا وَبِاسْمِهَا يَا اللَّهُ يَا ذَا الْعَلَمِ
الْعَظِيمِ حُطِّي بِحَقِّكَ وَاجْتَنِبْنِي بِسُوءِ الْوَأْفِي فِي ضَمَائِي بِأَرْحَمِ وَأَكْرَزْ شَعْنِي بِأَرْكَرِي
دِرَانِ مَكَانِ بَكُونَا إِخْدَانِي وَاصِي خَلْفِي وَالسَّائِقُونَ بِهَا إِلَى قُدْرَتِهِ وَالْمُقَدِّمِينَ بِهَا حِكْمَهُ وَ
خَالِفَهَا وَجَاعِلِ فَضَائِهِ لَهَا غَالِبًا إِنْ مَكِيدَ لَضَعْفِي وَلِقَوْلِكَ عَلَيَّ مَنْ كَادَنِي بِعَرَضِكَ لَكَ
فَارْحَلْتُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ تَمَذِّكُ مَا أَرْجُوا وَإِنْ اسْتَلَيْتَنِي إِلَهُيمْ غَيْرَ وَابَائِي مِنْ نِعْمَتِكَ بِأَخْبَرِ
الْمُنْعِينَ لَا يَحْتَمِلُ أَحَدًا مِغْتَرًا نِعْمَتِكَ إِلَيَّ أَنْفَعْتَ عَلَيَّ سَوَالِكَ وَلَا تُغَيِّرْ مَا أَنْتَ رَبِّي قَدَّرَ
الَّذِي تَرَكْتُ بِحَقِّ بَيْنِي وَبَيْنَ شَرِّهِمْ بِحَقِّ مَا كَسَبْتَ لِدُعَاءِ يَا اللَّهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَيَكُونُ
بِسْمِ اللَّهِ وَيَا اللَّهُ وَمِنْ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ اسَلَّمْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ
وَجْهِي وَإِلَيْكَ قَوَّضْتُ أَمْرِي فَاحْفَظْنِي بِحَقِّ الْإِيمَانِ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي
وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ قُدْرَتِي وَمِنْ نَجْوِي فَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقَوْلِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِدُورِكَ رَوَابِثِ رَسِيدَةِ الرَّخَضِ إِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
كَ مِنْ بَرٍّ وَأَمْنِيكُمْ فَكِرَاهِ بَكُونِهِمْ إِنْ كَلَّمْنَا أَرْكَعَ شَوْنُكَ بِرَأْسِهِ مِنْ جَنِّ وَاسْنِ وَأَكْرَزْ شَعْنِي بِأَرْكَرِي
بِأَشْطَانِي بَكُونَا اللَّهُ الْإِلَهُ الْأَكْبَرُ الْفَاطِمَةُ يُقَدِّرُ جَمِيعَ عِبَادِهِ الْمُطَاعَ لِعَظَمَتِهِ عِنْدَ
كُلِّ خَلِيفَةٍ وَالْمُضَيَّعَ لِسَابِقِ قُدْرَتِهِ أَنْتَ الَّذِي تَكَلَّمْتَ مَا خَلَقْتَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
بِمَنْعٍ مَنْ أَرَدْتَ بِهِ سُوءًا بَشِيئًا مِنْ ذَلِكَ السُّوءِ وَلَا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَكَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ
مَا تُرِيدُهُ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّ مَاهِرٍ وَمَا لَا يَهْرِي فِي قَبْضِكَ وَجَعَلْتَ قَبَائِلَ الْجَنِّ وَالْبَشَرِ
بِرِّ وَمَا وَلَا نَهْمَ وَأَنَا لِكَيْدِهِمْ خَائِفٌ فَأَمْنِي مِنْ شَرِّهِمْ وَبِاسْمِهِمْ بِحَقِّ سُلْطَانِكَ الْعَزِيزِ يَا
عَزِيزُ وَدَرْنَامِ أحوالِ خُودِ ابْنِ دَعَا بِحَقِّ حِفْظِ خُودِ وَبِرِّ كُودِ بِدُورِ خُودِ بِأَجَامِعًا
بَيْنَ أَهْلِ الْحَبَّةِ عَلَى تَأْلُفٍ مِنَ الْقُلُوبِ شِدَّةِ تَوَاصُلِ لَهْمٍ فِي الْمَحَبَّةِ وَبِأَجَامِعًا
أَهْلَ طَاعَتِهِ مِنْ خَلْفِهِ وَبِأَمْرِ فَجْ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَبِأَمْسِ قَلِيلِ عَرَبِيَّةٍ وَبِأَرْحَمِ الْوَالِدِ
أَرْحَمَنِي فِي عَرَبِيَّةٍ بِحَقِّ الْحَفِظِ وَالْكَلامِ وَالْمَعُونَةِ وَفَرِّجْ مَبَائِي مِنَ الصُّبُورِ وَالْحُرْنِ وَالْجَمْعِ

يُنِي وَيَبْنِي اجْتِنَابِي وَلَا تَفْجَبْنِي بِإِنْطِاعِ رُؤْيَا أَهْلِ بِلَادِي بِإِنْطِاعِ رُؤْيَا عَمَلِي
بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلْتُكَ وَأَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي وَجُودًا زَادَ نَمَانِي كَمَا بَارَكْتَ لِي مِنْزِلًا وَكَثَرْتَ
نَمَارًا بِكَ دَارًا وَخَدًا طَلَبْتَ لِحَفَظَتِهِ وَأَوْدَاعَ كُنْ أَنْ مَنَزِلَ وَأَهْلِي أَنْ مَنَزِلًا وَزِيرًا كَمَا هَرَمَ مَضِيحُ
أَهْلِي هَسَلَتْ مَلَانِكُهُ وَبَكَوْا السَّلَامَ عَلَى مَلَأَتِكَ اللَّهُ الْخَافِظِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى عِيَالِكَ
اللَّهُ الصَّالِحِينَ وَرَحِمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَبَكَوْا اللَّهُمَّ قَدَارَ تَحَلُّنَا مِنْ مَنَزِلِنَا هَذَا وَنَحْنُ نَحْنُكَ
رَاضُونَ فَارْضَ عَنَّا بِرَحْمَتِكَ وَهَرَكَاهُ كَمَا كُنِي رَاهِ زَانِدًا كُنْ بِأَصْلَاحِي وَبِأَنَا صَالِحٍ ارْشِدُونَا
إِلَى الطَّرِيقِ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُ بَدَسْ بِنَا مَرُوبِيتَ زَكَاةً صَادِقَةً كَمَا وَكَلَّ أَبْصَرَ أَصْلَاحِي وَبَدَسْ بِنَا
عَمْرَهُ وَمَرُوبِيتَ كَمَا هَرَكَاهُ رَاكِمَ كَبَدٍ نِيحَارًا سَلَامًا بِسَلَامٍ كَبَدٍ وَهَرَكَاهُ كَبَدًا وَنُودَرَاهُ
دَرْكُوشَ رَاكِمًا نِيحَارًا بِرَاهِ رَاكِمًا وَكَلَّ اسْلَمَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طُوعًا وَكَرْهًا وَالْبَرِّ
مُرْجَعُونَ وَهَرَكَاهُ بِكَشْفِ سَوَارِثِ صَدَقَاتِهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَصَدَقَاتِهِ بِاللَّهِمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
مُحَمَّدٍ بِكَوْنِهِ بِكَوْنِهِ اللَّهُ وَبِاللَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَلَّ
الضَّادُ فِيهِنَّ اللَّهُمَّ أَحْسِنْ مَسِيرَنَا وَاعْظِمْ أَجُورَنَا اللَّهُمَّ انْشُرْنَا وَإِلَيْكَ تَوَجَّهْنَا وَإِلَيْكَ
امْتَنَّا وَبِحَبْلِكَ اعْتَصَمْنَا وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقْتُنَا وَرَجَاؤُنَا وَنَاصِرُنَا لَا تَخْلُ
بِنَا مَا لَا يُحِبُّ اللَّهُمَّ يَا تَحِيَّلُ وَبِكَ نُسِيرُ اللَّهُمَّ حُلِّ سَبِيلِنَا وَاعْظِمْ غَافِلِنَا أَنْتَ الْبَلِغُ
فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَأَنْتَ الْحَامِلُ فِي الْمَاءِ وَعَلَى الظُّهْرِ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ بِحَبْرِ بَيْتِهَا وَسَمَّا
إِنْ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَمَا قَدَّرَ اللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا بَضْءُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاءُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ تَوْعَالِي لِمَا بَشِّرُكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ خَيْرُ مَنْ وَفَدَ إِلَيْهِ الرِّجَالُ وَشَدَّ
إِلَيْهِ الرِّجَالُ وَأَنْتَ سَبِّحَاكُمْ مُزَوِّدٍ وَمَقْصُودٍ وَقَدْ جَعَلْتَ لِكُلِّ زَائِرٍ كَرَامَةً وَلِكُلِّ زَائِدٍ مُجَافَةً
فَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِحَفَظَتِكَ إِيَّايَ فَكَأَنَّكَ رَفِئْتَنِي مِنَ النَّارِ وَأَشْكُرُ سَعْيِي وَأَرْحَمُ مَسِيرِي
مِنْ أَهْلِ بَيْتِي مَرَّتَيْنِ عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ أَنْ جَعَلْتَ لِي سَبِيلًا إِلَى زِيَارَةِ وَلِيِّكَ
وَعَرَفْتَنِي فَقَدْ لَكَ رَحْمَتِي فِي بَيْتِي وَنَهَارِي حَتَّى يَلْقَى هَذَا الْمَكَانَ وَقَدْ جَوَّنَكَ فَلَا

نَقَطْعَ رَجَائِي وَتَدَامَلْتُكَ فَلَا تُحِبِّتْ أَمَلِي وَاجْعَلْ مَسِيرِي هَذَا كَفَّارَةً لِدُنُوبِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
تمام شد کلام سید و غیر و رحمت الله و در حدیث معتبر منقولست که شخصی نزد امام علی نقی صلوات
الله علیه نوشت که داخل میشود ماه مبارک رمضان بر شخصی دیگر در دلتش می افتد که بزوار حضرت
امام حسین علیه السلام برود یا زوار پدرت در بغداد پس بماند در خانه خود و بیرون رود ماه
مبارک و مضایق بعد از آن بزوار ایشان برود یا در اثنا ماه مبارک برود و نه بخورد در جوار
نوشته اند که ماه مبارک رمضان از فضیلت و اجر کسبت که ماهها دیگر را نیست پس چون داخل
ماه بایست که از الخبایث بماند و روزه بگیرد و در روز معتبر دیگر منقولست که ابوبصیر از حضرت
صادق علیه السلام پرسید که نذر نوشوم داخل میشود بر من ماه رمضان و روز معبرم بعضی از آنها
پس آمده زوار حضرت امام حسین علیه السلام میکنند یا بروم بزوار و در رفتن و برگشتن نذر
را بخورم یا بمانم تا عید و بعد از عید بیک روز یا در روز بروم فرمود که بمان تا عید گفت فدا
نوشوم این بهتر است فرمود بلی مگر بخوانده ذکر که اخذ امن شهیدینکم و اللهم فکبصمه
مؤلف گوید که چون ذکر احادیث بخواند و از روز خوراک از برای امری بچند که فضیلتش بسیار
کمتر است از زوار ائمه علیهم السلام وارده است مثل تشیع و استغفار مؤمنان و ترغیب و ترخیص
حضرت امام حسین علیه السلام در بسیار کتبهای ماه رمضان و شب عید و آورده شده و اکثر
مردم را بدو از افطار و روزه میسر نمیشود و در نسبت که این دو حدیث محمول بر نفعیه بوده باشد
والله بعلم باب اول در بیان ثواب غیر بنور مقدس حضرت رسول و ائمه هدی صلوات الله علیهم
اجمعین و ثواب زوار ایشان و ادب زوارهای ایشان عموماً و ذکر اذ فضل فضل اول
در ثواب زوار هر یک از ایشان و در حدیث معتبر از حضرت امام رضا صلوات الله علیه منقولست
که هر امام را عهده کردند دوستان و شیعیان در هر روز و در جمعه نماز و فاکر کنند به هم که بنویسند
اذا نمودن آن زوار کردن قبرها ایشان است پس هر که زوار کند ایشان را بر رغبت در زوار
ایشان و بصدق کردن با آنچه ترغیب نموده اند در آن بوده باشند اما مانا و شفیعاً او در روز

فبما كنت وبسندهای معتبر منقولست که زید شحام بمحض امام جعفر صادق علیه السلام عرض کرد
 که چه ثوابست کسیرا که یکی از شمار از بارگزار کند فرمود که چنانست که زیارت کرده باشند رسول
 خدا صلی الله علیه و اله و بسند بسپامعتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست
 که خلق را نکرده است اجتماع خلقی را که پیشتر باشند از فرشتگان و بعد که نازل میشوند از
 آسمان در هر شام هفتاد هزار فرشته که طواف میکنند بخانه کعبه در آن شب تا چو طلوع
 صبح میشود میروند بسوی قبر حضرت رسول صلی الله علیه و اله پس سلام میکنند بر آنحضرت
 پس میروند بسوی قبر امیر المؤمنین صلی الله علیه و سلام میروند بر آنست که بر آنحضرت پس میروند
 بسوی قبر امام حسن صلی الله علیه و السلام میکنند بر آنحضرت پس میروند بسوی قبر امام
 حسین صلی الله علیه و السلام میکنند بر آنحضرت پس بالا میروند بسوی آسمان پیش از
 طلوع آفتاب پس نازل میشوند فرشتگان روز هفتاد هزار فرشته پس میگردند گرد کعبه
 معظّمه در تمام روز چون نزد یک که افتاد غرق کنند میروند بسوی قبر رسول صلی الله علیه و اله
 پس سلام میکنند بر آنحضرت پس میروند بسوی قبر امیر المؤمنین پس سلام میکنند بر آنحضرت
 پس میروند بسوی امام حسن صلی الله علیه و السلام میکنند بر آنحضرت پس میروند بسوی
 امام حسین صلی الله علیه و السلام میکنند بر آنحضرت پس میگردند بسوی آسمان پیش از غروب
 آفتاب و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یکی از ما را زیارت کند چنانکه حضرت امام حسین
 علیه السلام زیارت کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که حضرت
 امیر المؤمنین گفت که روزی رسول خدا صلی الله علیه و اله بدید ما آمد و میفرمود او زده
 بود ما را امین شیری و غیر ما فدا کرد از هزار آیه که آنحضرت آوردیم تا اول نمود پس میخواست بگوید
 خانه و چند رکعت نماز گذارد پس در مسجد ما غرق گشت کرد و احداث ما بسبب جلال عظمت
 آنحضرت از سبیل آن سوال نمود پس میخواست حضرت امام حسین صلی الله علیه و السلام و در آمدن
 آنحضرت نشست گفت ای پسر جانانه ما فدای تو شدیم و ما بپیش چهره شاد شدیم مثل شاد ما با آمدن

نویس کردی که به که ما را باندوده او را سبب کردی چنانکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله گفت
ای فرزند زین و فاطمه جبرئیل علیه السلام آمد مرا خبر داد که شما ها کشته خواهید شد و محل کشته شدن
شما را کندم خواهد بود پس حضرت امام حسین علیه السلام گفت که چه ثواب است که را که زیارت
کنند قبرها ما را باین پراکنند فرمود که ای فرزندان ایشان که می چندان از امت من که زیارت میکنند
شمار او طلب میکنند بسبب این زیارت برکت بر او لازم بر من این که بیایم بنزد ایشان در روز قیامت
ناخدا صیحه هم ایشان را از هوش بیاورد و ساکن گردانند خدا ایشان را در بهشت و بسند معتبر
حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هرگاه حضرت امام حسین صلی الله علیه و آله بنزد رسول
خدا صلی الله علیه و آله می آمد و از بسو خود کشته می شد پس حضرت امیر المؤمنین صلی الله علیه و آله
می گفت که او را نگاه دار پس حضرت امام حسین را میبوی و میگریست و میفرمود که ای فرزند
بوسم حاضریت شمشیرها را که بر تو خواهند زد پس حضرت امام حسین علیه السلام میفرمود که
پدر من کشته خواهم شد حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود که بلی و الله تو پدر و برادر
کشته خواهی شد می گفت که ای پدر محل کشته شدنم را از منم خواهد بود می گفت ای فرزند
که پس که زیارت ما خواهد کرد از امت میفرمود که زیارت نمکن مرا و پدر را و نور امکر صد تقا
از امت من و بچندین معنی منقول است که از امام جعفر صادق علیه السلام پرسید که چه ثواب است
کسی که قبر امام حسین را زیارت کند و گفت هر که برود نزد قبر آنحضرت شود و رکعت نماز نزد
بکند نوشته شود بر او ثواب حج و عمره پس گفت که همین ثواب است کسی که زیارت مرا می
خفتد عافمان بر دار او را بر خلو واجب گردانیده و در کتابها معتبر است که معنی منقول است
و اعطاء اهل حجاز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام کردند که ای فرزند رسول خدا چه ثواب است
کسی که زیارت کند قبر امیر المؤمنین صلی الله علیه و آله و اعمار کند تربت آنحضرت را فرمود که خبر
داد مرا پدرم از پدرش از جدش امام حسین از پدرش امیر المؤمنین که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله گفت با آنحضرت که و الله که کشته خواهی شد در زمین عراق و مدفون خواهی شد در آنجا

حضرت امیر المؤمنین گفت یا رسول الله چه ثواب است کسی که زیارت کند قبر همام را عمار کند و
 جو نماید آنها را گفت ای ابوالحسن بدستیکه خضعتا گردانیده افروز او فیرا ما از فرزندان
 بقعه چند از بقعه هشت و عرصه چند از عرصه هشت و بدستیکه خدا گردانیده است
 رطای نجیب از خلفش را و بر کوبد کان از کوبد کان شرابیل بنما بدستیکه شما و بر تاباند خوار
 و از او را بر شما پیر عمار میکند قبر هاشما را و بسیار زیارت میکنند آنها را برای تفریح و جنت
 مقدس الهی و برادر و ستایشان مر رسول خدا صلی الله علیه و اله را با علی این جماعت مخصوصند
 بشفاعت من و وارد میشوند بر حوض من و ایشان زیارت کنند کان منند در هشت و شصت که هر که معمو
 گرداند قبرهای شما را و جنت جو نماید و دعا کند آنها را چنان باشد که باز کرده باشد حضرت سلیمان
 داود و ابراهیم و یس و هارون و موسی و هر که زیارت کند قبر هاشما را ثوابش را با ثواب هفتاد حج
 حج واجب کند و از کاهان ببرد و ایند و درو که برودند از زیارت شما مانند مردی که ارماد و منو کند
 اندیش ساز باد نر و بشارده شیعیان و دوستان خود را از نعمت هاشما و اینچه خوب روشنی چشم و بشاد
 گردد با اینچه چشم ندیده باشد و گوش نشنیده باشد و بر خاطر کسی نگذشته باشد و لیکن جمعی از
 مردم سر زدن کنند زیارت کنند کان فیر هاشما را چنانچه سر زدن کنند بر زنا کننده و اینهای او
 بکفر و اقامت کنند بر ایشان عظام من و وارد نشود بر حوض من و بسند معتبر منقول از عبد
 بن مسلم که گفت رفتم بخدمت حضرت امام موسی کاظم صلی الله علیه و سؤال کردم که زیارت کدام یاران
 ائمه صلی الله علیه و سلم بهتر فرمود که هر که اول ما از زیارت کند چنانکه آخر ما از زیارت کرده باشد
 هر که آخر ما از زیارت کند چنانکه اول ما از زیارت کرده باشد و لا یت و اول ما را داشته باشد
 که و لا یت و دوسنی ما را داشته باشد و هر که بر او دعا بکند از شیعیان ما و اینچه حاجت هر
 ما را برآورده باشد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلی الله علیه و منقول که چون بر
 فایم شود بر عرش خداوند در جن چهار کس باشند از پیشینیا و چهار کس از پسینیا اما اینچهار کس
 از پیشینیا پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و آن چهار کس که از پسینیا اند
 محمد

علی و حسن و حسین صلوات الله علیهم لم یندیش طعام بکشند و بنشینند با ما هر که زیارت کرده باشد
بر کما ائمه را بدو سینه که زیارت کنندگان بفرزندم امام رضا درجه اش از همه بلندتر و عطا شدن
همه بزرگتر باشد و بسند معتبر دیگر مرویست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله با حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام گفت یا علی فکر که مرا زیارت کند رجستان یا بعد از مرگ من یا نور از زیارت کند و حیا تو یا
بعد از مرگ تو یا زیارت کند حسن و حسین صلوات الله علیهم ما را در حیا یا بعد از مرگ یا بشا
ضامن شوم در روز قیامت آنکه خلاصی دهم او را از ترسها و سختیها آن روز تا بیاورد و بدو خبر خود
بمشت و بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که هر که زیارت کند مرا یا زیارت کند احد از ذریه و فرزند مرا یا زیارت کند مرا و فرزند مرا
پس خلاص کنم او را از ترسها آن روز و بسند صحیح منقول است که حسن و علی و شاذان حضرت امام رضا
سؤال کردند که چه ثوابیست که از زیارت کند بزرگوار ما را فرمود که او را مثل ثواب کسی که خضر
امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد پس پرسید که چه ثوابی دارد کسی که خضر امام حسین را
زیارت کند فرمود که والله که ثوابش هشتاد و از امام جعفر صادق منقولست که هر که زیارت
کند ما را بخدا از فواید ما چنانکه ما را زیارت کرده باشد رجستان ما و از امام محمد باقر صلوات
الله علیه منقولست که هر که فصد کند از خانه خود زیارت فرماید ما را که اطاعتش واجب باشد
و بجز اخراج خود بگذرد بمهر و نوار و در حقیقت عاقل او هفتاد هزار حسنه و بخود کند از هفتاد
هزار گناه و بنویسند او را در بخواصت و تقوا و شهادت و اسراف کند و در خرج کردن خود
اسراف کردن فحش و مرد و بیان آداب زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام اول آنکه از آداب
زیارت غسل کردنت و افضل آنست که پیش از آنکه حدیث او صادر شود زیارت را واقع زنی
و محملست که غسلی که در روز کند تا شام کافی باشد و غسلی که شب کند تا صبح کافی باشد
و از روایت معتبر دیگر ظاهر میشود که غسل روز از برای شب بعد از آن و غسل شب از برای
روز بعد از آن نیز کافی باشد و در حدیث معتبر از خضر صادق منقول است در تفهیم قول

تعالی خدای زینبتکم غنم کُلَّ مَسْجِدٍ که ترجمه اش اینست که بیکر بدین بخت خود را نزد هر مسجد
 فرمود که مراد غسل کردنش نزد ملاقات هر نماز و احادیث غسل زیارت هر امامی در باب زیارت
 ایشان خواهد آمد انشاء الله تعالی و هر دعا خواند در حال غسل و بعد از غسل او دعا
 بگفت زیارت هر امام علیه السلام انشاء الله مدکور خواهد شد در حدیث معتبر منقول که
 چون حضرت صادق علیه السلام از غسل زیارت فارغ میشدند این دعا را بخوانند اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي
 نَوْراً وَ طَهُوراً وَ خِيراً وَ كَافِياً مِنْ كُلِّ دَاءٍ اَوْ سَقَمٍ وَ مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ عَاقِبَةٍ وَ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَ جَوَارِحِي
 وَ عِظَامِي وَ لِحْيِي وَ دَعْمِي وَ شَعْرِي وَ بَشِيرِي وَ نَحْيِي وَ عَصَبِي وَ مَا اَكَلَتِ الْاَرْضُ مِنِّي وَ اجْعَلْهُ لِي
 شَامِداً يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَوْمَ حَاجَتِي وَ فِقْرِي وَ فُلْجَةً جَمْعِي از علماء رضوان الله عليهم این حدیث را در باب
 غسل زیارت ائمه عليهم السلام ذکر کرده اند و در نظر این فاضل محصلست که مراد غسل طهارت از زیارت
 باشد و از این عبارت نقل شده که در اشعار غسل زیارت است که این دعا بخوانند اَللّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ مِنْ كُلِّ
 ذَنْبٍ وَ نَجِّنِي مِنْ كُلِّ كَرْبٍ وَ ذَلِّلْ لِي كُلَّ صَعْبٍ تَكُنْ نِعْمَ الْمَوْلَى وَ نِعْمَ الرَّبُّ كُلُّ ثَابِتٍ وَ لَحْبٍ
 و شرح کفعمی ذکر کرده که مراد است که در غسل زیارت این دعا را بخوانند بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اَللّهُمَّ
 اجْعَلْهُ لِي نَوْراً وَ طَهُوراً وَ خِيراً وَ كَافِياً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ آفَةٍ وَ عَاقِبَةٍ اَللّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَ اَشْرَحْ بِهِ
 صَدْرِي وَ سَهِّلْ لِي اَمْرِي بِمُرَانِكَ بَادِكِ دَاخِل رَوْضَتِهَا مُقَدَّسِ اِيْشَانِ بِشَوْد چنانچه ببند
 صحیح منقول از بکر بن محمد که گفت ابو بصیر رفتم بخدمت امام جعفر صادق و بگفتم که او جنب
 چون سلام کردیم حضرت فرمود که ای ابو بصیر مگر نمیدانستی که سزاوار نیست جنب را که داخل خانه
 پیغمبر شود پس برگشت ابو بصیر و من داخل شدم و در دروازه ای که گفتم که حضرت بنظر نندید که
 بسوی ابو بصیر و فرمود که هم چنین داخل خانه پیغمبر میشو و حال آنکه جنبی ابو بصیر گفت که
 پناه برم بخدا از غضب خدا و از غضب شما و از خدا طلب آمرزش میکنم و دیگر چنین نخواهم کرد
 پس ازین حدیث شریف معلوم میشود که جنب داخل روضه نباید شد زیرا که احبب الله و لرد شد که
 مرد و زنده مایک حکم دارد و حرمت فابعد از وفات مثل حرمت مثلاً در حال حیات و احوط آنکه

زمان خایض و نفاس نیز داخل نشوند چنانچه وارد شده آکه باعث تقرب ملائکه میشود چهار مرتبه
برود بر وضو و متکبر ایشان و در وقت طلب کدوسی کردن در حصول وقت و حضور و بعد از حصول
داخل شدند در وضو صغیرا که در زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه وارد شده است
و ایضا که لا تدخلوا بیوت الیثمی الا ان یؤذن لکم یعنی داخل میشوید بمجاهدین میگردانید ^{خمس}
دهند شمارا مؤید این معنی است و چون حاکم وارد شده آکه وقت علامت استیجاب دعاست مثلا
مؤید حصول رخصت بعد از تحقق آن میشود پنجم پوشیدن جامه های نفیس و پاکیزه و بوی
خوش کردن چنانچه جمعی ذکر کرده اند و در بعضی زیارتها خواهد آمد و ایضا که هر چه خدایتان را
عند کمال مسجید شایسته بزرگوارترین کردن و پاکیزه بودن و بوی خوش کردن ششم پوشیدن
عنبه عکبره و در زیارت که شیخ مفید و غیره بصغیرا نسبت داده اند امر بآن هست و بعضی در
استیجابش تأمل دارند و شیخ شهید عکبره را ترجمه گفته است که مطلع نشده ام که در زیارت پوشیدن عنبه ^{بعضی}
که اعنای داشته باشم و لیکن فرقه امامیه بر این اند که خوبست و اگر زیارت کننده سجده کند و نیت
که از خدا بکنم بشکر اینکه مرا باین مکان رسانید بهر خواهد بود و کمال این فقیرانست که
چون منعی از عنبه پوشیدن وارد نشده است اگر بگوئیم که در زیارت عظیم و بزرگیم ایشان وارد شده
بعل و از خوبست بهر که بزرگان فقیرانست که اگر در وقت زیارت صدای بلند نکنند بهر است
بعومما که در احکام ذکر وارد شده و ایضا که یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق
صوت النبی تا آخر و ایضا که مضمون کتابت است که ای گروه مؤمنان بلند صداهای خود
بالای صدای پیغمبر و از بلند میکنند بزرگوار بگفتار مانند او از بلند کردن بعضی از شما
بزرگ بعضی که مباد باطل شود عملها شما و شما ندانید بدینکه انا که میکنند صداهای خود
نزد رسول خدا ایشان گروهی اند که امتحان کرده اند خدا دل ایشان را بپیرایه هر کاری بزرگ
ایشانست از شکر کاهان و اجر بزرگ و در حدیث معتبر منقول است که چون امامت مانع شد
حضرت امام حسن را نزد پیغمبر صلی الله علیه و آله دفن کنند حضرت امام حسین صلوات الله علیه

فرمود که ای عایشه برادر من مرا امر کرده است که او را نزد یک پدرش رسول خدا صلی الله علیه
واله و آله بیاورم که با او عهد خود را نازده کند برادر من دانا ترین مردم بود بحکم خدا و رسول
بمعنی کتاب خدا از آن دانا تر بوده که هتک حرمت رسول خدا صلی الله علیه و آله بکند زیرا که
جفتگان منفر ما بدایا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم و داخل کرد
نود خانه رسول خدا صلی الله علیه و آله و اله مردان را بخصمت و دشمنی که خدا فرموده یا ایها
الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی و نور عمر بر آید تا بویگر نزد کوش رسول
خدا کلنگها زد و بدو حال آنکه خدا پیغمبر ما بد که آنها که صدا افسانه و بیست میکنند نزد رسول
خدا الهاجماعی اند که امحان کرده است خدا دل ایشان را بر آبر و کاری و بجان خود سکون کند که
داخل کرد پدرش و عمر بر رسول خدا صلی الله علیه و آله بنزد یکی ایشان از راه و زانکر دین حق
و آنچه خدا بان امر کرده بود بر زبان پیغمبرش بدست که خدا حرام کرده از مؤمنان در حال
ایشان آنچه را حرام کرده در حال نزدیکی بشا مولف گوید که در این حدیث معلوم میشود
که در زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله صد بلند نباید کرد و چون از احادیث ظاهر میشود
که اگر ائمه طاهرين عليهم السلام مثل اکرام ایشان لازم آید و زیارت ائمه عليهم السلام
است که این بیست و یک در هشت نفر آنکه باموزه و کفش و نعلین داخل روضه نشوند و عموما بنظم
برین دلالت دارد و این که هر چه فاخلع نعلک انک بالواد المقدس طوی مؤید است خصوصا
در روضه حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسین صلوات الله علیهما که در حدیث وارد شده
که بشجره موسی در کربلا بوده و بنحیف قطع است از کوه طور بلکه منراست که چون نزد یک هر
روضه شوند یا برهنه کنند چنانچه در بعضی زیارتها مخصوصا خواهد آمد و عموما و اکرام و اعظام
ظاهر کافی باشد در استحباب زیارتها که بخصوص زیارتها وارد شده است نه آنکه در
زیارت نزد یک ضرر هیچ مفید نیست و در باخضوع و خشوع و وفار و پیش بغیر و بر معصوم
صلوات الله علیه بایستد چنانچه در زیارتها منقول مذکور خواهد شد و اما زیارتها غیر معصوم

اعتماد داشت که در زیارت ایشان رو بقبله در عقب ضریح بایستاد چنانچه در زیارت است
مؤمنان مستحب است و زیارت صریح درین باب بنظر رسیده امگر یکی از زیارتها منقوله شهید است
الله عنهم که از ناحیه فقه حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه برور آمده که در اینجا وارد
شده است که ایشان را رو بقبله زیارت کند و در نیست که زیارت غیر معصومین علیهم السلام
اگر پشت بقبله بایستد بر روش مشاعر مخاطبه و مکالمه که بجنوایم واجبه واقع میشود با آنکه ظاهر
بعضی روایات در زیارت عباس رضی الله عنه و غیر آن اینست باز رو بقبله کند با عین آن حدیث
مزبور و احادیث مطلق مؤمنان زیارت و عمل اکثر اصحاب هر دو خوب باشد و کسی را بایر که در
ضریح مقدس کرد یکدخو کسب پاره بعضی را اعتماد داشت که خوب نیست چون در حدیث صحیح از
حضرت صادق علیه السلام منقول است که بخور آب بنساده و طواف مکن بغير و بول مکن در آب ایشان
بند سینه کسی که بکند این را پس برسد با و بلای ملامت نکند خود را و کسی که یکی از اینها را
بکند دیگر از وجدا نمیشود مگر آنکه خدا خواهد و بعضی خوب میدانند زیرا که عمل است که
مراد از طواف درین حدیث آن باشد که بر روش طواف دو خانه کعبه هفت شوط بگردند
با آنکه جمعی بر دو قبر بنشینند و سخن گویند که از باب افعال باشد با آنکه غایب کردن بر قبر باشد
و باین معنی در لغت وارد شده است و سایر فقهای حدیثی جمله مؤیدین معنی آن با آنکه در بعضی از
زیارتها آمده است برنجی است که الا ان تطوف حول شاهدی که در بعضی دیگر امر واقع شده
که بیوسنجهایا جانب قبر را پس ممکن است که آن طری در غیر معصومان باشد و اگر کسی بقصد دور
فتر که بدین نکند بلکه بقصد دعا خواندن در اطراف قبر یا بیوسنجهایا مثال آنکه در زیارت
جامعه و غیر آن وارد شده است بکنند احوط است باینری هر احوط است که سجده بر قبر
نکند اما پهلوانها و فراتر بر گذاشتن و دعا و تضرع نمودن سنت است چنانچه در حدیث معتبر
مروست که عبد الله بن جعفر حبر عریضه نوشت بخدا صاحب الامر صلوات الله علیه که مردی
که زیارت بنورائمه علیهم السلام کند یا بجا نیاورد که سجده کند بر قبر یا نه بخوار نیاید که سجده

السَّلامَ وَمَدَدِي مِنْكَ بِالْمَعُونَةِ فِي جَمِيعِ أَعْوَالِي وَلَا تُكَلِّني إِلَيَّ نَفْسِي وَلَا إِلَيَّ غَيْرِي فَاكُلْ
 وَأَعْطِبْ وَزِدْ دِينِي الْقُوَى وَأَغْضِرْ لِي فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي أَفْجَةً مِنْ نَوْجِهِ
 إِلَيْكَ وَبَارِكْ لِي بِكُلِّ بَيْمٍ اللَّهُ وَبِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَاسْتَعْنْتُ بِاللَّهِ وَالْجَنَاتُ ظُهُرُهُمْ
 إِلَى اللَّهِ وَفَوْضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَهَبْ لِي مَرَّةً مِنَ اللَّهِ وَرَغْبَةً إِلَى اللَّهِ وَلَا مَلْجَأَ وَلَا مَفْزَأَ
 مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ رَبِّ امْنُنْ بِيكَ يَا ذِي الْأَرْزَالِ وَبِيكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ لَانَّةً لَا مَلْجَأَ
 بِالْحَجَرِ إِلَهِي إِلَّا أَنْتَ وَلَا بَصِيرُ السُّوءِ إِلَّا أَنْتَ عَرَجَارَكَ وَجَلَّ شَأْؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ
 أَنْشَاؤُكَ وَعَظُمَتْ أَعْوَالُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ كَيْسَ يَدْرُسُ بَيْتَكَ وَذَابَتْ شِدَّةُكَ كَهَرَكُكَ أَرْخَانَهُ
 خُودُ بَيْتِهِمْ وَدَرَجُوعُ وَابْنُ دُعَايُهَا نَدْبَلَانِي بِأَوْنِ رُسْدِنَا شَامَ بِأَنْجَانِهِ خُودُ بَرَكْرُودِ قَهْمِ
 أَكْرَدِ شَامَ رُودُ وَابْنُ دُعَايُهَا نَدْبَلَانِي بِأَوْنِ رُسْدِنَا صَبِيحَ بِأَمْرِكُ خُودُ بَرَكْرُودِ دِينَ مَحْوَانِ سُو
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بَارِزُهُ مَرِيضُهُ وَسُورُهُ أَنَا أَنْزَلْنَاهُ وَآيَةُ الْكَرِيمِ وَسُورُهُ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
 وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ كَيْسَ دَسْتُ بِرَجْمِ بَدَنِي خُودُ بَالِ وَتَقَدَّسَتْ كُنْ بِهَرَجِهِ مَبْشَرُ بَابِ بَكُو
 اللَّهُمَّ لِي أَشْرَبْتُ بِهَذَا الصَّدَقَةِ سَلَامِي وَسَلَامُهُ سَفَرِي وَمَا مَعِيَ بِبِلَاغِكَ الْحَسَنِ
 الْجَمِيلِ كَيْسَ بَكُو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بِحُجَّتِ اللَّهِ
 رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ
 اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ كُلِّ حَبَّارٍ وَعَبِيدٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ يَهْدِيهِمْ اللَّهُ دَخَلْتُ وَبِئْسَ اللَّهُ
 خَرَجْتُ اللَّهُمَّ أَقْدَمَ بَيْنَ يَدَيَّ دِينِي وَبَعَلْتَنِي بِسْمِ اللَّهِ وَمَا شَاءَ اللَّهُ فِي سَفَرِي
 هَذَا ذِكْرُهُ أَمْ تَسْبِيحُهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَنْتَ الصَّاحِبُ عَلَى
 السَّفَرِ وَالْخَلِيقَةِ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا وَأَطْوِلْنَا الْأَرْضَ وَسَبِّرْنَا فِيهَا أَطْوَالَ
 وَطَاعَةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ اصْبِرْ لَنَا ظَهْرَنَا يَا بَارَكَ لَنَا قِيَامًا وَزَكَاةً عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمَقْلَبِ وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ اللَّهُمَّ أَنْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَخَلِّ سُبُلَنَا إِلَى رَحْمَتِكَ

بر غیر جایز نیست نه در نافله و نه در فرض و نه در زباز و آنچه می باید کرد آنست که بهائو
 راست نماز بر غیر گذارند و احادیث در ابواب کفیات نماز را در استحباب وضع طرفین و
 غیر سیارای و نری هم نماز زباز و غیر از او کمان و غیر در پشت نماز و بالای سر کردن و غیر
 و در یابین پا هم می توان کرد و باید که پیشتر از نماز و مسأله نماز باشد و پشت بغیر نکند اگر
 چه بعضی از علما بخیر کرده اند و در حدیث معبر منقول که چهار عریضه بخد مت صلوات
 صلوات الله علیه نوشت و سوال نمود که جایز است کسی را که نماز کند در عبور ائمه علیهم السلام
 اینکه عقب نماز باشد و نماز را قبله خود کرد و اند بایز در سر یا پا یا دست و پا جایز است مقدم نماز
 باشد و نماز کند و غیر از عقب خود قرار دهد یا نه جوار سبده که نماز را پشت نماز باید کرد
 و نماز را پیش رو قرار باید داد و جایز نیست که نماز کند پیش رو و نماز را در جانب راست و چپ
 که مقدم بر امام و مسأله آن نباید شد و بعضی از علماء گفته اند که عقب نماز نمی باید کرد و
 که در حدیث حسن منقول که زراره انحضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه سوال کرد از نماز کرد
 در میان نمازها جوار فرمود که نماز کن در میان نمازها و هیچیک از آنها را قبله خود مگردان بد
 که رسول خدا صلی الله علیه و اله طری فرموده است این و فرمود که اخذ نمکند نماز را قبله
 و نه موضع سجود بدو سینه که خدای عز و جل لعنت کرده آنها را که بر آنها سجده خود را
 مسجد ها کرده اند مؤلف گوید که چون احادیث بسیار خواهد آمد که امر کرده اند نماز
 کردن رو بقبور ائمه علیهم السلام مثل حدیث سابق ممکن است حمل کردن این حدیث بر رو بقبور یا بر
 اینکه از هر طرف رو بقبول کنند مثل کعبه چنانچه در بین شما بعضی از اعراب میکنند پس
 در حدیث صحیح منقول که هر که از مکه یا مدینه یا مسجد کوفه یا جابر امام حسین صلوات الله
 علیه بیرون رود پیش از آنکه انتظار جمعه را بکشند و از ملائکه که کجا هر یک خدا
 ترا بر نکر داند مؤلف گوید محتمل است که مراد این باشد که نزدیک روز جمعه شده باشد
 و انتظار نکشد که زیارت جمعه و روز جمعه را بکند و ممکن است که مراد این باشد که روز جمعه

پیش از نماز جمعه مسافر شود چنانچه شیخ شهید علیه الرحمه فهمیده او هر دو نماز را کرده
اولی است چهار رکعتی که در حدیث معتبر منقول است که شخصی از حضرت صادق علیه السلام پرسید که کاهنت که
میباشد در مکه یا در مدینه یا حاتم امام حسین علیه السلام با موضوعی چنین که امیر فضل
و ثواب در آنها هست پس بسیار که بیرون میرود شخصی که او وضو ساختن میکرد بگری میباید
بجای او میبشند حضرت فرمود که هر که سبقت کرد بموضع پیش نماز و اگر آن موضع در آن
روز و آن شب تمام شد حدیث و اکثر منافع آن گفته اند که اگر از آن موضع برخیزد بقتل
برگشتن حقیقت بر طرف میشود و اگر اراده برگشتن داشته باشد و اگر چیزی از منافع او در
انجا باقی باشد و نماز را تمام کند بموضع اگر زود برگردد و اگر بسیار بطول انجام دهد مقادیر
باز حقیقت باطل میشود و اگر چیزی از او در آن محل باقی نباشد و اگر بخیر و بد برخیزد باز حقیقت باطل
میشود موافق مشهور و بعضی گفته اند که حقیقت باقیست و اگر از آن برخیزد و بد برخیزد مثل آنکه
وضو و از آن نجاست باز خلافت که با حقیقت باقیست باین ظاهر حدیث است که باقیست
پایز که هر دو نماز را تمام کنند که دو رکعت اول بعد از حمد سوره یس میخوانند
و در رکعت دوم سوره الرحمن چنانچه در حدیث ابو حمزه ثمالی مذکور است و بعضی در
اول الرحمن و در رکعت دوم پس ذکر کرده اند و از بعضی احادیث ظاهر میشود که نماز
زبانه افش دو رکعت و چهار رکعت و شش رکعت و هشت رکعت و بیشتر و از بعضی روایات
مفهوم میشود که نماز زبانه مخصوص معصوم و آنچه در زبانه روزه رضی الله عنه و لم یشاهد
که نماز از آن مؤمنان کردن و هدیه روح ایشان کردن خوبست و اگر از آنجهت کنند بدست
شایسته هر شیخ شهید رضی الله عنه ذکر کرده است که مستحب است که تلاوت قرآن بر نفس
هر امام بکند و ثوابش را هدیه روح مقدس آنحضرت کند و نفع آن بربار کننده عاید میشود
و منضم بنظم امام علیه السلام مؤلف گوید که دلالت میکند بر این مضمون احادیث که در کتاب
قرآن ذکر کرده ایم در وصیای هبه قرآن بر روح مقدس ایشان هفت یکم علماء ذکر

کرده اند که چون بیرون آید پشت بغیر امام نکند و از پیش برکزد و در حالت صومعه
 در کعبه نماز امیر المؤمنین علیه السلام و غیر آن وارد او عموماً تعظیم مؤید باشد و شیخ شهید
 علیه الرحمه فرموده که روایت وارد شده که باید پشت بغیر نکند و هنگام بیرون آمدن
 و از عفت برکزد تا صریح پنهان شود و باز شیخ شهید فرموده که باید که در روضه نوبه کند
 از کما هان با حضور قلب باشد و جمیع احوال و تصدیق کند بر خدا و ساکنان امکان بشر
 و تعظیم و تکریم ایشان بجا آورد که مستلزم تعظیم امامست و خدمه و حافظان و متوکلین
 امکان شریف باید که از اهل خیر و صلاح و دین و مروت باشند و بر ازارها از ابراز صبر
 و خشم خود را فرو نشانند و غلظت و خشونت ایشان نکنند و پیام و خواجی ایشان نمایند
 و از همتا غریبان بکنند و از احوال ایشان خبر بگیرند و مسحبت که چون نماز کند فارغ
 شود از زیارت و بخانه بر گردد قصد بر کشن زیارت داشته باشد مادام که در آنجا هست و چون
 رفتن کند زیارت و داع بکند و از جمعاً سؤال کند که باز او را باز برگرداند و باید که زیارت بعد
 از زیارت بهتر باشد از پیش از زیارت زیرا که اگر زیارت معنول باشد کما هان اش امر زیده شده
 و چون از زیارت فارغ شود بیرون رود از بر امر به الحرام و زیارت شوق بر جوع و باید که قصد
 کند در آن محل شریف بر فقر از برای که ثوابش مضاعف خصوصاً بر ساد او کسب که وفی برسد
 که پیش نماز ایستاده باشد اول نماز کند پیش از زیارت و هم چنین اگر وقت نماز واجب داخل
 باشد ایستاده نماز کند و اگر وقت نماز نباشد ایستاده نماز کند و اگر در اشک از بار اقامت نماز
 را بگویند نماز کند زیارت را و متوجه نماز شود و زنان باید که جدا از مردان زیارت کنند و اگر در
 زیارت کنند بهتر و باید که تغیر وضع کنند که کسی ایشان را شناسد و پنهان بپایند و اگر با مردان
 زیارت کنند نیز جایز است اگر چه مکر و هست و سزاوار است که اگر زیارت بسپار باشند آنها که
 سبقت بضریح مقدس گرفته اند تخفیف دهند زیارت را و بر گردند تا دیگران بضریح بضریح
 گردند و مستحب است که زیارت از سر آید و مادام که دوستی جمیع مؤمنان بکنند و بگوید السلام

عَلَيْكَ يَا مُوَلَّيْ مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ أَنْتَكَ زَائِرٌ أَعْنَهُ فَاشْفَعْ لَهُ عِنْدَ رَبِّكَ وَيُنْجِي فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ
نَامِ او وپیدا و ترا بگوید و عا کند از برای او یا اینجا کلام شریف بد علیه الرحمه و بگفتن زیارت
بنیابت خود خواهد آمد انشاء الله تعالی یا سید عالم پسر در فضیلت و بگفتن زیارت رسول
خدا و فاطمه الزهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین و در آن چند فصل افضل اول
در فضیلت زیارت ایشان در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه احد
از شما حج کند باید که خیمه کند چش را بر پا و از برای که این تمام حج است و در حد یک فرسود
که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود که هر که مرا زیارت کند و رحبام من یا بعد از فوت
من شفیع او گردد من در روز قیامت و رحمت معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه منقول است که نماز کعبه حج خود را بر پا از حضرت رسول صلی الله علیه و اله که ترک زیارت
انحضرت بعد از حج از جفا و خلاف و بیست و شمارا امر این کرده اند و بر وید زیارت شری
چند که خدا لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روز از خدا طلب کنند
بفرها و بسند معتبر از حضرت امام رضا صلوات الله علیه منقول است که حقیقتا پیغمبر محمد
را افضل گردانید از جمیع خلفش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را الطاعت خود شمرده
و بیعت او را بیعت خود شمرده و زیارت او را زیارت دنیا و آخرت زیارت خود شمرده و حضرت
رسول صلی الله علیه و اله فرمود که هر که مرا زیارت کند در حال حیات یا بعد از فوت حیات
که حقیقتا جل شان را زیارت کرده باشد و بسندها معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود که هر که بسوی من آید بکبریا حج و مرا زیارت نکند در
جفا کنم او را در روز قیامت و هر که بر پا از من نیاید واجب شود بر او شفاعت من و ضرر که
شود بر او شفاعت من بهشت او را واجب کرد و و هر که در حرم مکه یا در حرم مدینه بمیرد
او را در قیامت حیات نکند و مرده باشد بجز آنکه بسوی خدا و محشور شود و روز قیامت
باشه پندار بد و بچندین سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت امام

چنانکه که حقیقتاً را در عرش عباد کرده باشد و بسند معتبر مرویست که از حضرت علی
بن موسی الرضا علیه السلام سؤال نمودند که کدام بهتر است که بیج برود و بزرگوار حضرت رسول صلی الله
علیه و آله نرود یا بزرگوار حضرت برود و بیج نرود حضرت از سائل پرسید که شما چه میگوئید
در این باب گفت ما زیارت امام حسین علیه السلام را از حج بهتر میدانیم چو زیارت حضرت
رسول را بهتر ندانیم حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روزی عسکدر مدینه بود و رفت و زیارت رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر آنحضرت سلام کرد
و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه در مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و در حدیث معتبر منقول است که شخصی بخدایت حضرت فاطمه
صلوات الله علیها رفت حضرت او پرسید که چرا آمده گفت از برای طلب برکت و ثواب فرمود که
پدرم صلی الله علیه و آله مرا خبر داد که هر که بر او و بر من سر و سر سلام کند حقیقتاً هشتاد
از برای او واجب گردانند آن شخص گفت که در حیا او و شافرمود که حیا ما و بعد از موت ما
و در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقول است که حضرت رسول فرمود که هر که حضرت
امام حسن صلوات الله علیه را در بیض زبانه کند قدش بر صراط ثابت باشد در و بر که
قدمها از آن لغزد و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که فرمود که هر که
مرا زیارت کند کما هاشم امر زیده شود و پریشان نمیرد و از حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام
که هر که زیارت کند حضرت امام جعفر صادق و پیدایش امام محمد باقر علیهما السلام را از ار
چشم نکشد و بیمار گردد و زدی و نرسد و مبتلا به بلا بدی نرود تا بمیرد و در حدیث معتبر از هاشم
منقول است که من حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که ای پسر از زیارت کردی فرمود که بلی گفتیم چه
ثواب است کسیر که او را زیارت کند فرمود که هشتاد و یک ثواب است اگر اعتقاد بآما داشته باشد
و متابعت او کند و هر که نخواهد زیارت او را و ترك کند حضرت خواهد داشت در روز
فضلی و هم در دنیا بقیعت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آداب آن بدانکه

این حدیث از
کتاب زیارت
امام حسین علیه السلام
است

غسل کردن سنت و علماء و غسل را مستحب است و نیت یکی بر او داخل شدن مدینه مشرفه
 و یکی از برای زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله و آنچه از احادیث ظاهر میشود پس
 بگسل سنت است و اگر پیش از دخول مدینه واقع سازد بهتر است و اگر در آن غسل قصد
 مدینه و دخول مسجد و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله و حضرت فاطمه صلو الله
 علیها بلکه توبه از گناهها بکند یا بهتر باشد و هر آنست که در مسجد یا مسجد و در خلعت
 شدن بطلبد و بعد از حصول رتبه با خضوع و خشوع و حضور قلب و آرامش داخل شود
 چنانچه در باب سابق مذکور شد و اگر دعا که علماء ذکر کرده اند بخواند خوشتر است دعا اینست
 اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ وَفَّقْتُ عَلَى بَابِ بَيْتِ مَنْ يُؤْتِي بَيْتَكَ وَإِلَيْكَ عَلَيْهِمْ السَّلَامُ وَقَدْ
 مَنَعْتَ النَّاسَ الدُّخُولَ إِلَى بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِ بَيْتِكَ فَقُلْتُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا
 بَيْتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَعِزُّكَ حُرْمَةَ بَيْتِكَ فِي عَيْنِيهِ كَمَا أَهْوَيْدُ
 فِي حَضْرَتِهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ سُلُوكَ وَخُلَفَاءَكَ أَجْبَاءَ عِنْدَكَ هُمْ يَرْفَعُونَ بِرُؤُوسِهِمْ مَكَانِي
 وَفِي هَذَا زَمَانِي وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي فِي هَذَا وَبِرْدُونِ عَلَى سَلَامِي وَأَنَا كَتَبْتُ
 عَنْ سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَفُتِحَ بَابُ فَهْمِي بِلَدْنِي مُسَاجِدَهُمْ فَإِنِّي أَسْنَدُ ذَلِكَ يَا رَبِّ أَوْ لَا
 وَأَسْنَدُ نَسْلَكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا وَأَسْنَدُ خَلِيفَتَكَ الْمُفْرُوضَةَ عَلَيْهِ
 طَاعَتُهُ فِي الدُّخُولِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ إِلَى بَيْتِهِ وَأَسْنَدُ مَلَائِكَتَكَ الْمُوَكَّلِينَ بِبَيْتِهِ
 الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّبِيعَةِ لِلَّهِ السَّامِعَةِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْمَلَائِكَةُ الْمُوَكَّلُونَ
 بِهَذِهِ الْمَشَاهِدِ الْمُبَارَكَةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِإِذْنِ اللَّهِ وَإِذْنِ رَسُولِهِ وَإِذْنِ خُلَفَائِهِ
 وَإِذْنِكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ أَدْخُلْ هَذَا الْبَيْتَ مُقَرَّبًا إِلَى اللَّهِ بِاللَّهِ وَ
 رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ فَكُونُوا مَلَائِكَةً لِلَّهِ أَجْمَعِينَ وَكُونُوا أَضْيَاءً وَخُفَى أَوْخُلُ
 هَذَا الْبَيْتِ وَادْعُوا اللَّهَ بِقُنُونِ الدَّعَوَاتِ وَأَعِزِّفَ لِلَّهِ بِالْعُبُودِيَّةِ وَلِلرَّسُولِ
 لَا نَبِيَّاءَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ بِالطَّامِعِينَ بِسَمِ اللَّهِ بِكُونِهِمْ وَدَاخِلُ شَوْعِ عِلْمِ كَهْنِ أَنْدَكُ

بِكُودِيْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ رَبِّ ادْخِلْنِي مَدْخَلَ رِزْقِكَ
وَاخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ كُدْنِكَ سُلْطَانًا نَصِيْرًا وَدِّرَاكِرْ كِتَابُكَ مَذْكُورًا
كَهْ بَعْدَ اِذَا دَخَلَ شَدَنْ صَدْرُ شَيْبَةِ اللهِ اَكْبَرُ بِكُودِيْمِ يَسْبِقُ بِجَانِبِ لَا يَسْرُخُ وَدُورِش
سَتُونِ دُورِمْ كِهْ بَرِ بَرِ سَرْمَبَارَكِ حَضَرِ رُفْعِلَهْ بِاَيْسِنْدُونِ بَارَكَنْدُو اَكْرُ نَعْمَتَهْ بَاشَدِهْ
بَرِ اَسْرُو حَضَرِ بَرُو دُرِ بَارَكَنْدُو چِنَا چِنَا مَكْنَسَنْدُو دُرِ حَلَا صَحِيْحِ اِمَامِ جَعْفَرِ صَا
عَلَيْهِ السَّلَامِ مَقْضُوْلُ كِهْ چُونِ خَوَابِي دَاخِلِ بِنُوِي بِشَرِ اِذَا دَخَلَ شَدَنْ بَعْدَ اِذَا غَسَلْ
وَمَبْرُو بَرِ دُورِ رَسُوْلِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَبْكِي بَرِ اَمْحَضِ پِيْنِ اَيْسِنْدُونِ بَرِ
بِشَرِ اِذَا حَانِبِ سَرِ اَفْرَاسْتِ رُفْعِلَهْ كِهْ دُورِ حَيْتِ بِجَا فَرِ بَاشَدُو دُورِش سَرِ بَجَانِبِ صَبْرِ كِهْ
اَنْ مَوْضِعِ سَرِ رَسُوْلِ حَلَا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبِكُو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ
لَا شَرِيْكَ لَهُ وَآشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ وَآشْهَدُ اَنْكَ رَسُوْلُ اللهِ وَآنتَ مُحَمَّدٌ
عَبْدُ اللهِ وَآشْهَدُ اَنْكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَتِ رَبِّكَ وَنُصَحْتَ لِمَنْ لَكَ وَجَاهِلَتَكَ فِي
سَبِيْلِ اللهِ وَعَبَدْتَ اللهَ عَنِ اَنْتِكَ اَلْبَقِيْنِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَآدَبْتَ اَلَّذِي
عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَآنتَ قَدْ رُفِقْتَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ وَغُلِظْتَ عَلَيْهِ الْكَافِرِيْنَ فَبَلَغَ اللهُ بِكَ اَفْضَلَ
شَرَفٍ مَحَلِّ الْمَكْرَمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَفَدْنَا بِكَ مِنَ الشَّرِكِ وَالضَّلَالَةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ وَانْبِيَاءِكَ الْمُرْسَلِيْنَ
وَاهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِيْنَ وَمَنْ سَبَّحَكَ لَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِيْنَ مِنْ الْاَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَآمِيْنِكَ وَنَجِيْبِكَ وَحَبِيْبِكَ وَصَفِيْكَ
وَخَاصِّكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَاعْظِمِ الدَّجَةَ وَالْوَسِيْلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَانْقِ
مَقَامًا مَحْمُودًا يَغِيْظُ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْآخِرُوْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ فُلْتُ وَلَوْ اَنْتُمْ اِذَا ظَلَمُوا
اَنْفُسَهُمْ جَارُكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوْ جَدُّوا اللهُ تَوَابًا جَمًّا
وَإِنِّي اَنْتَبْتُ نَبِيْكَ مُسْتَغْفِرًا اَنَا بَايْنُ دُورِي وَإِنِّي اَنْوَجَرُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِمُحَمَّدٍ إِنِّي أُنَوِّجُكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ بِكَ لِيُخَفِّرَ لِي ذُنُوبِي
 وَاكْرَهَ لِي حَاجَتِي بِأَشَدِّ بَكْرٍ دَانَ فِي رَسُولٍ رَافِئٍ كَفْتُ خُودِي وَوَقَعْتُ لِي وَدَمْعًا
 بِرَفَارٍ وَحَاجَتِي خُودِي بِطَلَبٍ يَدُوسُنِي سِرًا وَارَاسَتُكَ بِرَأْسِهِ شُودَا دَنَاءَ اللَّهِ تَعَالَى
 وَابْنِ يَابُوبَ رَكْمَةً اللَّهُ كَفَنَهُ امْنُكَ دَاخِلُ شَوَارِدِ رَجَبِ شَيْلٍ قَوْلُكَ كَوَيْدِ رَجَبِ شَيْلٍ
 دَرِيسَتُكَ بِجَانِبِ بَيْضِ مَفْنُوحٍ مَبْشُودٍ بِأَدْرَدِ بَكْرٍ دَانَ سَمْتِ بُوْدَةٍ أَوْ كَوَيْدِ مَرَادِ بَكْرٍ فَنِي
 فَرْدِ رِيشَتِ كَفْتَانِ بَاشَدِكَ أَزَا تَحْمَلُكَ زَبَارَكْرَهُ امْنُكَ نَدَى بِشَرِّ رُودِ كَرَمَادِ فَرِيدِ
 وَبِجُونِ مَقَابِلِ حَقِيقَةِ فَرِيدِ نَبِيسَتِ بَاكِ بِنِيسَتِ وَازْكَلامِ جَمْعِي مَوَافِقِ ظَاهِرِ كَبِيْرَةِ ظَاهِرِ مَبْشُودِ كَرَمَادِ
 مَحَادِي فَرِيدِ رِيشَتِ بَعْبَرِ رُودِ بَقِيلِ كَتَبِ قَصْدِ اسْتِظْمَامِ بَا مَحْضَرِ وَنَوَجَرِ مَحْتَمَلِ مَقْدَسِ خُودِ
 وَابْنِ أَوَّلِ مَدْكَوْشِدِ بَكْرٍ فَرِيدِ حَوَاطِ وَأَوَّلِ نَبِيسَتِ بَا بِكَ رَيْنِ زَمَانِهِ بَا عِبَارِ وَفَقِيرِ غَالِبِ
 مَوْجِبِ ضَرْعِ عِلْمِ سَمْتِ وَمَشْرُوعِ نَبِيسَتِ وَبَسْمِ مَعْبَرِ زَمَانِ مَحْمَدِ بْنِ مَسْعُودِ مَنْقُولِ كَرَمَادِ
 خَضِرِ صَادِقِ رَاكِ بَزْدِ فَرِيدِ خَضِرِ رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَمْدُودِ سَمْتِ مَبَارَكِ خُودِ
 بِرَفِيدِ كَدَاشَتِ فَرِيدِ مَوْدِ اسْتَلُّ اللَّهُ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ وَهَدَاكَ وَهَدَيْكَ
 أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ يَسْرَ فَرِيدِ أَنْ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلُّوا أَكْثَرَ سَلَامٍ وَبَسْمِ مَعْبَرِ زَمَانِ بَا مَنْقُولِ كَرَمَادِ خَضِرِ مَامَرِ
 صَلُّوا اللَّهُ عَلَيْهِ عَرْضِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ بِرَسُولِ خُودِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 فَرِيدِ مَوْدِ السَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ
 لِأَمْنِكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ مَعْنَى أَيْنِكَ الْبَيْتِ نَجْرًا اللَّهُ أَفْضَلُ مَا
 جَزَى نَبِيًّا عَنْ أَمْنِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ
 إِبْرَاهِيمَ أَمَّا كَرَمَادِ مَجِيدِ دَرِيسَتِ مَعْبَرِ كَرَمَادِ مَنْقُولِ كَرَمَادِ خَضِرِ مَامَرِ رَضَا
 سَوَالِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ كَرَمَادِ

است حضرت فرمود که یا نبی که مرا چهره که هر روز باشد گفت بلی فرمود که چون با
نزد قبر انحضرت بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد انک رسول الله
و اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد انک خاتم النبیین و اشهد انک قد بلغت
رسالة ربک و نصحک لا منک و جاهدت فی سبیل ربک و عبت له حتی اناک
البقیة و اذنت الذی علیک من الحق اللهم صل علی محمد عبدک و رسولک
بجنبک و امینک و صغیرک و خیرک من خلقک افضل ما صلیت علی احد من خلقک
و رسلک اللهم سلم علی محمد و آل محمد کما سلمت علی نوح فی العالمین و امن علی محمد
و آل محمد کما امنک علی موسی و هرون و بارک علی محمد و آل محمد کما بارکت علی ابرهیم
و آل ابرهیم انک حمید مجید اللهم صل علی محمد و آل محمد و رحمهم علیهم و آل محمد اللهم رب
السموات الارض و رب المسجد و رب الرکن و المقام و رب البلد الحرام و رب الحیة و الحرام و
المشعر الحرام بلغ روح محمد صلی الله علیه و آله و سلم و روحه و روحه و روحه و روحه
که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه می ایستادند نزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه
و آله و سلام میکردند و شهادت میدادند بر اینحضرت ببلوغ رسالت و آنچه مشتوا شنید
میکردند پیش پست میدادند بجانب فراتحضرت بر سنگ مرمر سبز نازکی که نزدیک قبر او پست
بغیر محبتانند و بقبله میکردند و ایندنا بخوانند اللهم ایاک الخات امری و الی
فیرحمک صلی الله علیه و آله عبدک و رسولک اسندت ظمیری و القبله الی ربه
لحمید صلی الله علیه و آله استغفرتک اللهم انی اصبحت لا املک لنفسی خیر ما ارجو اطفا
ولا اذفع عنها شر ما اخطر علیها و اصبحت الامور بسیدک و لا یغیر فقر منی فی ما
انزلت الی من خیر فغیر اللهم رذی منک بجز ولا راد لفضیک اللهم انی اعوذ بک
من ان تبذل اسمی و ان تغیر جسمی و تزلزل نعمتک عنی اللهم ربی بالنعوی و جمالی بالنعی
و اعمرنی بالعافیة و ارزقنی شکر العافیة و در اکثر کتب زیارات مذکور است که بعد ازین

دعا بازده مرتبه سوره انا انزلناه بخوانند و در بعضی از کتب معتبره قبل از این دعا ذکر
 کرده اند و گفته اند که بعد از این برود بنزد شیخ که نزد یک منبر است و مقام حضرت رسول است
 دو رکعت یا چهار رکعت نماز باز یک دو بعضی شش رکعت و هشت رکعت ذکر کرده اند و در
 که در باب سابق مذکور شد مضمون می شود و بعضی ذکر کرده اند که نماز باز دو رکعت اول بعد
 از حمد سوره پس بخواند و رکعت دوم سوره الرحمن و در باب اول گذشت و در فقه رضوی
 صلوات الله علیه مذکور است که در نماز حضرت رسول صلی الله علیه و اله در بالای سر حضرت
 بایست دو بغله و بگوای سلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ابا
 القاسم السلام عليك يا سيد الاولين والآخرين السلام عليك يا زين القلبي السلام
 عليك يا شافع القلبي شهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد انك عبده
 ورسوله بلغت الرسالة واديت الامانة ونصحت امتك وجاهدت في سبيل ربك
 حتى انك ابغيت صلي الله عليك وعلى اهل بيتك طيبا وطيب ميثا صلي الله
 عليك وعلى اخيك ووصيك وابن عمك امير المؤمنين وعلى ابنتك سيدة نساء العالمين
 وعلى ولدك الحسين والحسين افضل السلام واطيب النجاة والظهر الصلوة وعلينا
 منكم السلام ورحمة الله وبركاته و دعا ميکنی از بر اخود و سپاد عاکن از بر پاد و مار
 خود و سایر مؤمنان و در حدیث مؤثقی منقول است که ابن فضال بحضرت امام رضا عرض نمود که
 دیدم شما را که سلام می کردید بحضرت رسول در غیر آن موضعی که ما سلام می کردیم و
 بر غیر حضرت فرمود که تو سلام کن در آن موضعی که دیگران سلام می کنند پس ازین حدیث
 ظاهر میشود که زيار را در بالای سر باید کرد و در وقت نیت و برکت و خویشت و بسند مؤثقی
 دیگر از ابن فضال مرویست که گفت دیدم حضرت امام رضا را که میخواست که وداع کند
 حضرت رسول را و برافتن عمره پس ایستاد و حضرت رسول بعد از نماز شام و سلام کرد
 بر ابن حضرت و خود را بغیر چشمتان پس ایستاد و در پیش خود را بغیر چشمتان زد و یک

وہی ہے جس نے یہ کتاب لکھی ہے

بجا آورده و صلوات بر پیغمبر و آل او صلی الله علیه و آله در مسجد بسطیافت فرست و پسند حسن از حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که رسول خدا فرمود که مینا خانه و کنیره من با غلست از باغهای بهشت است
 از حضرت صادق علیه السلام پرسید که امر روز با غلست فرمود بی اگر پرورده کشته شود نه
 خواهد بود بدو گفت گوید که وصف این موضع شریف باغ بهشت است با از جهت بهشت
 که اعمال صالحه در این موضع سبب دخول بهشت است با از جهت اینست که این موضع چون در عصر
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منبت اشجار را بفرح و مواعظ بوده است که هر یک
 انواع را با چنین و ثمار طاعات و عبادات این سبب از آن تشبیه بر باطن بهشت فرمودند و این
 حضرت صادق علیه السلام فرمود که با مراد اینست که اگر پرورده غفلت و محبت شهود است
 از پیش دیده دل بر چنین دهر این معلوم خواهد شد که با غلست آنها معنوی غریب طراوت
 صورت است در درختها حقایق و معارف و سبب طاعات و عبادات است و غلست و عقل و روح
 و نفع و خوش اینست که از اشجار و ثمار ظاهر که مورد تقویت و تفریح قوی جسم است که درند
 محاسن که محمول بر ظاهر باشد که در این موضع با از باغهای بهشت بوده باشد با اینکه
 در مقام این محل شریف را بهشت برند و وسعت دهند و بهترین باغ است با بهشت که در
 حد و روضه در طول از قبر مقدس رسول و امام برود در عرض از منبر است و است که شمار
 از مسجد چنانچه در حد معتبر از حضرت صادق علیه السلام پرسید که حد روضه چیست فرمود که چنانچه
 ست و منبر است از منبر است و این سقف دارد از مسجد پرسید که از منبر مسجد چیست در روضه
 فرمود که نزد حدیث صحیح منقول است که ابو بصیر از حضرت پرسید که از حد روضه فرمود
 که تا اینجا است که سقف دارد مسجد و حد مسجد تا دو ستون که از جانب راست منبر
 میشود و راه از جانب سوا القبیل مؤلف گوید که کوپا در این منبر مسجد از آباد کرد
 اندیش منافی با حدیث سابق ندارد و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت منقول است که حضرت رسول
 فرمود که مینا منبر و خانه من روضه است و یکما از در مسجد بر آید با هر نماز

در مسجد هادیکه بغیر مسجد الحرام را و از حضرت صادق علیه السلام که خاندان پیغمبر و خانه امیر
المؤمنین صلوات الله علیه در این داخلست فرمود که بلی و افضل و بهتر است **و قول دیگر**
که نزع بمعنی در کوچک و بمعنی پاپه و بمعنی باغ آمده و همه مناسب است و در احادیث معتبره
منقولست که نماز در مسجد رسول برابر است با ده هزار نماز و بسند صحیح از حضرت صادق
منقول است که چون داخل مسجد مدینه شو اگر توانی سه روز در مسجد بمان تا اقامت نماز و در
شنبه و پنجشنبه و جمعه و این سه روز را روزه بدار پس روز چهارشنبه نماز کن در میان
بر و منبر و نزد ستون که در پیشگاه است پس خدا را بخوان نزد آن ستون و هر حاجت و نیاز
که خواهی از خدا سوال کن و روز دهم نزد ستون نوبه که ستون لبابه میگویند و روز
نزد مقام صلی الله علیه و آله مقابل آن ستون که خلوف بسیار آن پیش خدا را بخوان
نزد آن ستون و هر حاجت و در حدیث صحیح دیگر از آنحضرت منقولست که روز بدار روز چهارشنبه
و پنجشنبه و جمعه را و شب و روز پنجشنبه نزد ستوانی لبابه نماز کن و شب و روز جمعه نزد
ستون که در پیشگاه پیغمبر نماز کن و این دعا را بر حاجت خود بخوان اللهم انی استسئلك
بِعِزَّتِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ قُدْرَتِكَ وَ جَمِيعِ مَا احاطَ بِهِ عِلْمُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ
تُفْعَلَ لِي كَذَا وَ كَذَا وَ احاطَ خود را بطلب بدو در حدیث صحیح دیگر فرمود که نزد مقام جبرئیل
و آن در زیر نانوایان و آن مقام که چون جبرئیل بسو حضرت رسول نماز میبشد انجالی است
و رخصت طلبد و بعد از رخصت داخل میشد و بگوید ای کریم ای فریبائی بعبادتت
اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ اَسْئَلُكَ رَدَّ عَلَيَّ نِعْمَتِكَ چنان فرمود که هر
زنی که خون استخاضه اش منقطع نشود اگر رو بقبل کند و این دعا را بخواند البته استخاضه اش
برطرف میشود و این بابویه علیه السلام رحمه الله در من لا یحضره الفقه را با این نحو ذکر کرده است
اللَّهُمَّ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ اَوْ كُنْتَ بِهِ اَوْ كُنْتَ مِنْ خَلْقِكَ اَوْ هُوَ مَا تَوَدَّ
عِلْمُ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ اَسْئَلُكَ بِسَمَاءِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَ بِكُلِّ حَرْفٍ مِنْهَا

وَعَلَيْهِمْ سَلَامٌ وَبِكُلِّ حَرْفٍ لَمْ يَخْلَعْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى أَيْدِيَاءِ اللَّهِ الْأَفْعَالُ بِي كَذَا
وَكَذَا وَحَاجَاتِ خُودِ رَايِ طَلَبُودَا كَرَزَن مُسْتَحَاضَةً خَوَانِدِجَا الْأَفْعَالُ مَبْكُودَا لَا أَذْهَبَتْ
عَنْ هَذَا الدِّمِ وَدَرْ حَدِيثِ دِيكَرِ مَنْقُولِستْ كِهْ اَزْ خُصْرِ ضَاوَقِ سَوَالِ مُوَدَنْدَكِهْ كَحَاسْتِ
جَبْرِئِيلِ فَرْمُودَكِهْ دَرْ زِيَرَتِهَا وَدَافَتْ كِهْ هَر كَاهِ بِرُونِ مِهْرُكَ اَزْ دَرِي كِهْ اَنزَادِ رِفَاطِهَا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مَبْكُودِ مِهْر كَاهِ مَحَادِ دَرْ بَاسْتِي كِهْ نَاوَدَانِ بِالْأَيِّ مِهْرُ بَاشَدُودُ دَرْ اَزِيشْتِ مِهْرُ اَكْرُو تَوَاقُفِ
دُورِ كَعْتِ نَمَازِ بَكْتِي بَكْنِ كِهْ مِهْرُ كَسْ كَرِ اَنجَا دَعَا مَبْكُودِ مَكْرَانَكِهْ دَعَا بِشِ مُسْتَحَاضَةً مَبْشُودُودُ دَرْ
مُعْتَبِرِ دِيكَرِ اَزْ خُصْرِ ضَاوَقِ مَنْقُولِستْ كِهْ رُفُوزِ كَرَفَشِ دَرْ مَدِينِهِ وَنَمَازِ كَرْدَنِ نَزْدِشْتُو
وَاجِبِ نَبِيسْتِ وَلَبَكْنِ هَر كِهْ خَوَاشِدُ رُوزِهِ بَدَا دَرْ مِهْرُ اَزِ بَرِي وَوَسِيْلَا بَكْتِي نَمَازِ دَرْ بِنِ
نَا تَوَانِدَكِهْ مِهْرُ اَزِ بَرِي شَمَاوِ بَدَا بِنْدَكِهْ اَدَمِي كَا هَسْتِ زِيَرَتِ مَبْشَادُ دَرْ كَارِ دُنْيَا وَخَرِشْتِ
اَوْ رَا مَدَحِ مَبْكُنْدَكِهْ چِهْ سَبَازِ بَرِ كَسْتِ فَلَا فِي بِنِ چُونِ بَاشَدِ كَسِي كِهْ دَرْ كَارِ اَخِرْتِ زِيَرَتِهَا
وَدَرْ حَدِيثِ صَحِيحِ اَزْ اَنْخَضِ مَنْقُولِ كِهْ اَكْرَا قَامَتْ دَرْ مَدِينِهِ مَبْشُورُودُ سَهْ رُفُوزِهِ مَبْشَادُ
وَشَبْتِ چِهَارِ شَبْتِ نَمَازِ مَبْكُنِي نَزْدِشْتُو اَبِي لَبَابِهْ كِهْ خُودِ رَا بَاشْتُو بَكْتِي نَا تَوَبِ اَوَازِ اَسْمَا
نَا زَلْ شَدُودُ وَرْ چِهَارِ شَبْتِ نَزْدِشْتُو مَبْشُورُودُ بِنِ مِهْرُ وُشَبْتِ چِهْ شَبْتِ نَزْدِشْتُو كِهْ بَعْدِ اَزْ
اَوْسَطِ مَقَامِ رَسُوْلِ اسْتِ بِنِ مَبْشُورُودُ نَزْدِشْتُو دَرِ اَشْتِ اَنزَوْدِ اَرْ رُوزِهِ مَبْشَادُ
وَرْ وُشَبْتِ چِهْ شَبْتِ بِنِ مِهْرُ كَرْدِشْتُو بِنِ مَقَامِ بِنِغَمِ بَرِ اسْتِ دَرْ شَبْتِ جُمُعِهِ وَدَرْ اَوْ
رُوزِ اَنجَا نَمَازِ مَبْكُدَارُ وَرْ وُجُعِهِ رَا رُوزِهِ مَبْكُدَارُ اَكْرُو تَوَانِي دَرْ بِنِ سَهْ رُوزِ سَخْنِ مَبْكُومَكِرِ
بَعْدِ دُخْرِشْتُو وَرْ اَزْ مَسْجِدِ بِرُونِ مِهْرُ مَكْرَا زِيَرَتِ خَاجِنِي وَدَرْ شَبْتِ وَرْ وُجُعِهِ مَكْنِ بَدِ شَبْتِ
اَبْنِ كَحَلِ فَضِيْلَتِ عَظِيْمِ دَارِ دِيْنِ دَرْ وُجُعِهِ مَخْدُوشِ اَلْهِ بِجَا اَوْ رَدِ وَصَلُو اَبْرِ رَسُوْلِ خُدَا
بِفَرَسْتِ جُمُوعِ خُودِ وَا سَوَالِ كُنْ وَا بَايْدَكِهْ اَبْنِ دَعَا رَا بَجُو اَللّٰهُمَّ مَا كَانَتْ لَكَ اِلَيْكَ مِنْ خَاجَةٍ
شَرَعَتْ اَنَا فِي طَلِبِهَا وَالنَّاسُ هَا اَوَّلُ اَشْرَعَتْ لَكَ هَا فَا فِي تَوَجُّهِ اِلَيْكَ يَنْبِيكَ مُحَمَّدٌ نَبِيُّ
الرَّحْمَةِ فِي فَضَائِلِ خَوَاصِّ صِفَتِهَا وَكِبَرِهَا اَكْرُو چِنَبِنِ كَسِي سَرَاوَرَا كِهْ حَاجَتِهَا وَرَدِ شُودُودُ

کتاب فقه رضوی علیه السلام مذکور است که چون از روبرو حضرت رسول فارغ شوی نماز کن
نزد ستون توبه و نزد حسانه و در در و صند و نزد منبرها توانی نماز بسیار در این موضع بکن
و برو نزد مقام جبرئیل و آن نزد ناو دانست هرگاه بهر روی از روزگار درگاه فالحه
میکویند و آن در رست که در برابر باز اربع است پس در اینجا دو رکعت نماز بکن و بگو
جَوَادُ بَاکِرِیمُ بِاِقْرَبِیَا غَیْرِ عَیْدٍ اَمْسَلُکَ بِاَنْتَ اَنْتَ اللهُ لَیْسَ کَیْثُلهُ شَیْءٌ اَنْ نَعْصِمَ مِنْ
الْمَهَالِکِ وَاَنْ کُیْسَلَمَی عُرَافَاتِ الدُّنْیَا وَاَلْاٰخِرَةِ وَاَوْعَیْ الشَّقْرِ وَاَوْعَی الْمُنْقَلَبِ وَاَنْ تَرُدَّ
سَالِمًا اِلَی وَاَطْمِی بَعْدَ رَجْعِ مَقْبُولٍ وَاَوْعَی مَشْکُورٍ وَاَوْعَی مُنْقَبِلٍ وَاَوْعَی اٰخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ حَرَمِکَ وَحَرَمِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمْ فَاصْلِحْ لَہٗمَا رُوَدَّاعِ خَضِرٍ
در احادیث صحیحہ و معتبرہ از حضرت صادق منقول است که چون خواهی از مدینه بیرون آیی غسل
بکن و برو قبر پیغمبر بعد از آنکه از کارها فارغ شو و بعد از آنچه پیشتر میگردی نزد داخل
مسجد و بگو اَللّٰهُمَّ لَا جَعَلَکَ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِبَارَةِ نَبِیِّکَ فَاِنْ تَوَقَّیْتَنِ فَبَلِّ زَلِکَ فَا
اَشْهَدُ فِی ثَمَانِی شَہَدَاتٍ مَا شَہَدْتُ عَلَیْکَ اَحِبَّ اِنِّی لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَاَنْتَ اَعْبَدُکَ
وَرَسُوْلُکَ وَبَسْمُکَ وَاِنْ اَنْخَضَرْتُ مِنْ فَعْلٍ اَکْرَمَ اَوْ دَاعٍ مَبْکُورٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ
السَّلَامُ عَلَیْکَ لَا جَعَلَکَ اللهُ اٰخِرَ کَسَلِیْمِ عَلَیْکَ وَاَنْبِیَاؤِکَ رَضِیَ اللهُ عَنْہُمْ کَفْتَرُکَ
خواهی که بیرون از مدینه برو یا لای سر حضرت رسول و سلام کن بر آنحضرت پس برو نزد منبر
و صلوات بر آنحضرت و الثن بسیار بفرست و دعا از برادر بردن خود آنچه خواهی بکن پس برگرد
بسوی منبر و بچسباده شرح خود را بفرزد یک بسوینیکه بعد از استسوا که خلوت بر آنجا
باشند در سر پیغمبر و شریعت رکعت با هشت رکعت نماز بکن و در هر رکعت حمد و سوره بخوان
و در هر دو رکعت ثنوت بخوان پس چو فارغ شوی و بفر کن و بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ السَّلَامُ
عَلَیْکَ لَا جَعَلَکَ اللهُ اٰخِرَ کَسَلِیْمِ عَلَیْکَ اَللّٰهُمَّ لَا جَعَلَکَ اللهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ اٰخِرَ اَنْبِیَا
شود و در اول در فقه رضوی مذکور است که چون خواهی از مدینه بیرون آیی و دعا کن

نزد کس تو نبوی و نزد حسانه و در درو خه و نزد منبرها توانی نماز بسیار درین موضع بکن

و برونزد مقام جبرئیل و آن نزد ناودانست هرگاه به پیرویش و وی از روزگار اندرگاه فالحمه

میکونند و آن روزیست که در برابر بازار بقیع است پس در آنجا دو رکعت نماز بکروند و بگویند:

جَوَادُ الْكَرِيمِ يَا فَرِيحًا غَيْرَ بَعِيدٍ امْسُكْ بِإِنِّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ أَنْ نَعْصِيكَ مِنْ

الْمُهَالِكِ وَأَنْ كَيْسَلِي مَرِيفَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَوَعْدَاءِ الشَّعْرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ وَأَنْ تَرُدَّ

سَالِمًا إِلَىٰ وَطَنِي بَعْدَ رَجْمِ مَقْبُولٍ وَسِعَىٰ مَشْكُورٍ وَعَمَلٍ مُّثْقَلٍ وَلَا يَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ

مِنْ حَرَمِكَ وَحَرَمِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَصَلِّ هِيَامَكَ وَرُودَاعَ خَضِرَتِكَ

در احادیث صحیح و معتبره از حضرت صادق علیه السلام نقل است که چون خواهی از مدینه به کربلا

بکن و برو غیر بغير بعد از آنکه از کارها فارغ شو و بعد از آنچه پیشتر میگردند داخل

مَسْجِدُكُمْ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ إِلَّا خَرَاءَ الْعَمَلِ مِنْ زِيَارَةِ مُبَرِّكِكَ فَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي قَبْلَ ذَلِكَ فَلَا

أَشْهَدُ فِي تَمَانِي شَيْءٍ مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ حَبِيبِي أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ

وَرَسُولُكَ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ لَا جُعْدَاءَ لِلَّهِ إِلَّا خَيْرٌ سَلِّمْ عَلَيَّكَ وَأَنْبِيَاءُ بَوَّهَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَقَدَرِ

خواہی کہ پیر و منجے از مدینہ برو بالای شرح صدر رسول و سلام کن بر حضرت پیش بر و بنزد

وصلوا براخصر والحق سببا نرسست و دعا از براد پر و دنیا خود ایچ حواسی بکن پس بر

بسوی نبر و بچسپا داد و شرح خود را بقدر ذیل بسنوینده بعد از دستوی که خلوف بر ارجاے

[illegible]

و در هر دو رکعت شصت چوبان پس چو فارغ شود و بغير بن و بپوشد علی الله عیبات السلام

عَلَيْكَ اللَّهُ أَجْرُ سَيِّئِي عَلَيْكَ لَهْمُ لَأَجْعَلَهُ اللَّهُ أَجْرَ الْعَهْدِهَا أَجْرَ بَيْتِهَا

سید در روز واد در صبح دعا و مناجات و سوره پشوت سوری و مائید پشوت سوری و دعا و مناجات

فروغی
مسلم

فَبَرِ انْخُسْرَ رَاوِيَكُنْ اِنْجِرْ بِلِشْرَ مَبْكَرْدِي دِي بُوَاللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مَوْفٍ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ
 نَبِيِّكَ وَحَرَمِهِ فَإِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي حَيَاتِي إِنْ تَوْفَّقْتَنِي قَبْلَ ذَلِكَ وَأَنْ تَحْمَدًا
 عِبْدَكَ وَرَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَدَاعَ فَبَرِ مَكْنِ مَكْرَ بَاغْسَلْ وَكَوْغْسَلْ مَكْنِ
 بِنَاشِكْ وَضَوْبَا زَنَامُ شَدَّ عِبَارَ فَعْدَ رَضُوْكَ وَبَدَانَكْ نَصْدَقْ كَرْدُنْ دَر مَدِينَةِ خُصُوصًا
 دَر مَسْجِدِ فَضَيْلَتِ عَظِيمِ دَارِ دُرُ سَنَبِكْ دَر زَوَامِعُ بَرِهْ وَارْدُ شَدَّ اسْتَكْ دَر هِمِي كَرْدُ
 اِنْجَا نَصْدَقْ كَنْدِ بَرَا بَرِ اسْتَكْ بَادَهْ هَزَارْ دَر هِمِ كَرْدُ دَر اِنْجَا مَادَ بَكْرَ نَصْدَقْ كَنْدُ زِيَارَتِ فَبَرِ
 رَسُولِ دَر اَوْفَاتِ شَرِيفِ وَآبَامِ مَنَبَرِ كَرْتَا بَرِ مَضَاعِفَتِ خُصُوصًا آبَامِي كَرْدُ وَفَا بَعِي خَنْدِ
 دَر اَنْجَا وَافِعْ شَدَّ اَكْ اَخْتِصَابَا بِاِنْخُسْرَ دَارِ دَمِشْ رُزْ وَلا دَمِشْ مَوْافِقْ مَشْهُورْ
 شَبْعَهْ وَاحَادِثْ مُعْبَرَهْ مُرُوزْ هَفْدَهْمْ مَاهِ رَبِيعِ الْاَوَّلِسْتْ وَبَعْضِي دَوَارْ دَهْمْ نَبَرْ كَفْتَهْ اَنْدُ
 وَاقُولْ قَوْلِي اسْتَكْ دَر زَوَارِثِ اِنْخُسْرَ كَرْمَشْهُورْ اسْتَكْ دَر وَبِئِسْتْ هَشْتَمْ مَاهِ صَفَرِ
 وَرُوزِ مَبِيعْتِ اِنْخُسْرَ كَرْمَشْهُورْ هَفْتَمْ مَاهِ رَجَبِ اَوْ رُوزِ فَرِغْ بَدَرْ كَرْمَشْهُورْ هَفْدَهْمْ مَاهِ رَجَبِ اَوْ رُوزِ
 مَكَّةْ كَرْمَشْهُورْ هَفْتَمْ مَاهِ رَجَبِ اَوْ رُوزِ حَبَا اَحْدَهْ هَفْدَهْمْ شَوَالِسْتْ وَرُوزِ فَرِغْ خَبَرِ كَرْمَشْهُورْ
 چَهَارَمْ مَاهِ رَجَبِ اَوْ آبَامِ فَنُوحَا اِنْخُسْرَ چِنَا اِنْجِرْ دَر كِتَابِ حَوَالَا اِنْخُسْرَ بَيَانْ كَرْدَهْ اَمْ وَرُوزِ
 مَبَاهِلَهْ كَرْمَشْهُورْ چَهَارَمْ مَاهِ ذِي الْحِجَّةِ اسْتَكْ وَبَعْضِي بَيْسْتْ وَبِئِمْ كَفْتَهْ اَنْدُ شَبْعَهْ رَجَبِ اِنْخُسْرَ
 اَزْمَكْ مَدِينَهْ كَرْمَشْهُورْ شَبْ وَرُوزِ مَاهِ رَبِيعِ الْاَوَّلِسْتْ وَرُوزِ كَرْمَشْهُورْ اَزْمَكْ اَزْمَكْ اَبْ طَالِبْتْ بَرُونْ اَمْدَنْدْ كَرْمَشْهُورْ
 اَنْ پَانزْدَهْمْ مَاهِ رَجَبِ وَشَبْعَهْ كَرْمَشْهُورْ اَمْنَهْ بَا اِنْخُسْرَ حَامِلَهْ شَدَّ كَرْمَشْهُورْ دَهْمْ جَادِ الْاَخِرْ اَوْ مَبِيعْتِ
 شَبْعَهْ بَيْسْتْ بَكْرَمْ مَاهِ رَجَبِ اَوْ بَعْضِي كَفْتَهْ اَنْدَكْ نَهْمْ دَر اَلْحِجَّةِ اسْتَكْ وَبَعْضِي كَفْتَهْ اَنْدَكْ هَفْدَهْمْ
 رَبِيعِ الْاَوَّلِسْتْ وَرُوزِ كَرْمَشْهُورْ خَدِجَهْ رَا بَعْدُ خُودْ دَوَارْ دَكْ دَهْمْ مَاهِ رَبِيعِ الْاَوَّلِسْتْ
 چِنَبْنِ زِيَارَتِ اِنْخُسْرَ خَدِجَهْ كَرْمَشْهُورْ بَشَرِشْ بَشَرِشْ دَرْمَكْ مَعْظَمَهْ اَدْرِينْ رُوزِ سَابِرْ رُوزِ هَا كَرْمَشْهُورْ
 بَا اِنْخُسْرَ دَارِ دَا شَبْعَهْ اَوَّلِي اسْتَكْ وَبَعْضِي دَكْرْ كَرْمَشْهُورْ مَوْافِقْ اَفْوَالْ مَشْهُورْ اَوْ دَر بَعْضِي اَنْجَا
 اَفْوَالْ دَكْرْ كَرْمَشْهُورْ چِنَا اِنْجِرْ دَر عَرْضِ كِتَابِ بَجَارِ الْاَفْوَالْ اَشَارَهْ بَا اَنْجَا كَرْدَهْ اَمْ فَضِيلِ چِنَا دَبِيَا

كَرْمَشْهُورْ
 اِنْجَا
 اَفْوَالْ

فَضِيلِ

فضیلت نزار انحضرت در شهر کادیکر غیر مدینه طیبه و بقیعت آن رسول خدام منقول است
که خدا را ملاکی پیشدا که میگردند در زمین و هر که از امت من بر من سلام بفرستند من میرسانم
و بسند معتبر از حضرت امام باقر علیه السلام منقول است که ملاکی از ملائکه از خدا سوال نمود که هر
بنده ای که خدا کوید او بشنود و مشتعل با او عطا کرد پس از ملک اینستاده آثار و زیبا کرد
از مؤمنان بگوید علی الله علیه و آله و سلام آن ملک گوید و علیک بجزی من و باده نیز سلام
پس ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام و رسانیده ابر شماست شیخ بفرستاد و علی السلام
یعنی بر و باده نیز سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله منقول است که
حضرت رسول فرمود که هر که در هر جای زمین بر من سلام کند من میبخشند و در حدیث حسن
از حضرت منقول است که حضرت صادق مراد فرمود که در مسجد رسول خدام بسیار نماز کن تا
توانم و فرمود که همیشه نورانیتر نمیشود که باین مکان شریعت بیا و فرمود که نیز در مسجد
هر که گفتیم بفرمود که بدست پی که سلامی که از نزد بیا میکنی انحضرت میبخشد و اگر در
سلامت با انحضرت میرسد و در حدیث معتبر از انحضرت منقول است که بر و باده بیدار و سلام میکند
بر رسول خدام هر چند صلوات او مناد در هر جا که بفرستند با انحضرت میرسد و در حدیث صحیح
از انحضرت منقول است که صلوات فرستید بر حضرت رسول و صلوات بر انحضرت هر چند صلوات
مؤمنان هر جا که باشند با انحضرت میرسد و این حدیث اثنائی نماز فدیله دارد که نزد ملک و در
نماز کند و ثوابش راه که روح مقدس انحضرت کند و احادیث صلوات و سلام بر انحضرت
و نزار انحضرت در شهر کادیکر و بسند صحیح منقول است که اینجای نصر بن محمد
حضرت امام رضا عرض کرد که بعد از نماز چو نه صلوات و سلام بر حضرت رسول بیا بدین
فرمود که میگوید السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله و بركاته السلام علیک یا
محمد بن عبد الله السلام علیک یا خیر الله السلام علیک یا حبیب الله السلام
علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امیر الله اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد

أَنْتَ قَدْ نَفَخْتَ لِمَنْكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى أَنْتَ الْبَقِيَّةُ فَبَرَكَ
 اللَّهُ أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أَمْنِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيبٌ مَحَبُّودٌ وَذَوَابِتُ مُعْبَرٍ خَصَّصْتَ صَادِقًا مُنْفَوِّسًا كَهَرَكِ خَوَاهِدًا
 كُنْدَ خَضِرِ رَسُولٍ وَغَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَالِهِمْ حَسَنٌ وَحُسْبُنُ الرَّؤُفِ كَمَا حُجَّتْ بِهَا خَدَا وَاصَلُوا اللَّهَ
 عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَادْرُسْهُمْ خُودًا بِأَشَدِّ غَسْلٍ كُنْدَ رُفْعِ جَعْدٍ وَدِرْجَامٍ بِأَكْبَرِهِ بِوَسْطِ
 رُودِ بَحْرِ أَيْسَرِ جِهَارِ كَعْتٍ نَارِ بَكَارٍ دَبَّاهِرِ سُورَةٍ كَهْ مُبَشِّرِ شُودِ بَسْرٍ وَبُقْبُلَةٍ كُنْدَ وَبُكُودِ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ الْمُرْسَلِ وَالْوَصِيِّ
 وَالسَّيِّدَةِ الزَّهْرَاءِ وَالسُّبْحَانَ الْمُتَجَبِّينَ وَالْأَوْلَادَ الْأَعْلَامَ وَالْأُمَمَاءَ الْمُتَعَبِّينَ
 انْقِطَاعًا إِلَيْكُمْ وَالْإِلَهِيَّةَ إِلَيْكُمْ وَلَكُمْ الْخَلِيفَةُ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ يَقْبَلُكُمْ سَلَامٌ وَنُصْرٌ لَكُمْ
 مُعْتَدَةٌ حَتَّى تَحْكُمَ اللَّهُ لِدِينِهِ فَعَمَّكُمْ لَامَعَ عِلْدُكُمْ إِنْ لَمْ يَنْ الْفَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ
 مَفِيٍّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا أَنْكِرَ لِلَّهِ قُدْرَةً وَلَا أَرْعَمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمُلْكِ
 الْمَلِكِ يَسْمَعُ اللَّهُ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعَ خَلْفِيهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَذَوَابِتُ بَكَارٍ وَارْدَاكَ إِنْ زَارَ رَادُّ بَامِ خَابِكُمْ وَذَوَابِتُ
 مُعْبَرٍ بِكَارٍ مُبَشِّرٍ عِنْدَ الْعِزِّ مُنْفَوِّسًا كَهْ كُنْدَ خَضِرِ صَادِقٍ بَوْمِ شَخْصِيٍّ أَمْدُوكُنْ
 فَكَانُوا شُومَ مِنْ بَرِّشَانِمْ خَضِرِ فَرْمُودِ كَرُوزِ جِهَاشِكُمْ وَبِخَشَنَتِ جَمْعِ زَارُوزِ بَدَارِشِ
 چُونِ چَارُوزِ جَمْعِ شُودِ زَارُكَ رَسُولِ خَدَامِ رَا زَبَا لَای بَامِ خَانَاتِ بَادِ رِیَا بَا اَزْ زَمَانِ
 جَا كَهْ نَهْ بَبِنْدِ نَوْرَا كِسِی دَرِ اَنْمَكَانِ دُورِ كَعْتِ نَارِ بَكَارِشِ بَدُوزَانِ دُورِ اَوَّلِ نَوْهَا
 خُودِ رَا بَخَالِ بَرِشَادِ رَحَالِی كَهْ رُوبُقْبُلَةٍ كَرْدَهْ بَا وَدَسْتِ خُودِ رَا بَرِ اِلَا یِ دِجِی كُنْدِ
 بَاشِ وَبِكُو اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَيْكَ وَخَابَتِ الْأُمَالُ إِلَّا بِكَ يَا ثِقَةَ
 ثِقَةٍ لَهُ لَا ثِقَةَ لِي غَيْرَكَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَخَرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْسَبُ وَمِنْ
 لَا أَحْسَبُ بَيْنَ سَجْدَةٍ وَبَرٍّ وَزَمَانٍ وَبِكُو يَا مُبِيتُ اجْعَلْ رِزْقًا مِنْ فَضْلِكَ اَكْرَحِيْبُ كُنْ

نمیشود بر نور و شبیه مکر بار و تازه یکی از روایان بخدایت گوید که مرگیم محمد بن عثمان
 که یکی از نایب خاص صاحب الامر که هرگاه کسی که دغای روز کند و مدینه نباشد
 چکند گفت که حضرت رسول را زبانت کند در بالا سر امامی که فرشت و رانر شهر باشد پس
 اگر در ان شهر بمیرد امامی نباشد نزد فری که از صاحبان روزه داری و در بعضی او بجانب دست
 از صحرای راه برود و آنچه مذکور شد که حاجتش برآورده است نشاء الله تعالی
 گوید که سوال نزد بعد از آنچه در اصل حدیث مذکور شده خالی از غرابی نیست و بنوعی
 عثمان بنی الحکم تنبا با اصل حدیث دارد و چون از معتمدین و ثواب خاص صاحب بوده و از پیش
 حرفی که نمیکشند اندا کو بکفته او عمل نمایند خوبست و بدانند که از اخبار سابقه معلوم
 که بمیرا نیست که اگر انحصار را از دور خواهند که زیارت کنند بجز ایامی بروند و هرگاه
 بلند تر بنیامها خانه باشد و زیارت کنند و اگر هر جا که باشند زیارت کنند آنکه بر ما با صحر
 روند بعموما اکثر اخبار خصوصا زیارت بعد از نماز بدخواهد بود و کیفیت نماز زیارت
 بعد و عدد شد و با سابق مذکور شد و علامه ذکر کرده اند که بجز استسباب و رکعت
 رکعت فصل ششم در زیارت حضرت فاطمه چون حضرت وصیت نمود که آن
 دو مملو که باعث شهادت او شدند و اعوان ایشان بر او نماز نکند از انحصار او در
 مخفی دفن کردند و با سبب محل قبر شریف انحصار مختلفه ایشان از علمای خاصه و عامه
 و مشهور میان علمای خاصه و عامه و ظاهر اگر تا حدیث معتبره است که انحصار در خانه
 مدفون گردیده است که متصل بحجر رسول و اکنون در انحصار ساخته اند و بعضی گفته
 اند که در روز مدفونست که بمیرا و بعضی گفته اند که در بیع نزد یک بقبر ائمه بقیع مدفون
 است که هر سه موضع زیارت کنند اگر چه ظاهر است که در خانه خود مدفونست پسند
 که ابن ابی خضر از حضرت امام رضا سوال نمود از قبر فاطمه فرمود که در خانه خود مدفونست
 پس زیارت کرد ندی ائمه مسجد داخل مسجد شد و بسند صحیح باز منقولست از ابن ابی

زیارت حضرت
 فاطمه

نصی که از آنحضرت سؤال نمود حضرت فرمود که حضرت امام جعفر صلوات الله علیه فرمود که در خانه
 خود مدفون است و در تحت معبر از شخصی صادقی منقول است که آنحضرت در روضه مدفون است
 و باین سبب حضرت رسول فرمود که روضه من از روضه هشتاد و یکسو آن کشته آردی از بد
 های هشتاد و یکسو که بد که چون سابقا مذکور شد که روضه بغداد چهار شصت و نه
 و مذکور شد که باره از خانه حضرت فاطمه را داخل مسجد کرده اند پس می گفت جمع میان این
 حدیث و احادیث بدش که در آن حضرت فاطمه در خانه خود مدفون است در جای مسجد که محاذ
 پائین قبر و منبر باشد و داخل روضه باشد و مؤید اینست آنچه در روای سابق مذکور شد که خانه
 حضرت داخل روضه و طبرین جاها روضه او در حدیث مؤثق منقول است که بودند بن یعقوب
 از حضرت صادق پرسید که نماز در خانه فاطمه افضل یا در روضه فرمود که در خانه فاطمه بود
 حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که نماز در خانه فاطمه افضل است یا در روضه فرمود که در
 خانه فاطمه بود حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که نماز در خانه فاطمه علیها السلام
 بهتر از نماز در روضه او در حدیث صحیح دیگر از آنحضرت منقول است که خانه علی و فاطمه صلوات
 الله علیهما همان خانه است که حضرت رسول در آنجا مدفون است و راهی که منتهی میشود و یک
 که محاذ بازار بیع است که اگر از آن در داخل مسجد شود راست بپا دوش چپت بدو خانه
 میرسد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون از در بیع داخل میشود خانه امیر المؤمنین بد
 جانب چپ است بقدر آنکه نمی تواند رفت و متصل آنجا خانه رسول خدام و درها پشت
 مفرون بیکدیگر است و بسند معتبر از حضرت امام محمد صلوات الله علیه منقول است که شخصی
 از سادات فرمود که چون میر و بسوی قبر جده خود فاطمه علیها السلام بکوبایم تحت امینک
 الله الذی خلقک قبل ان یخلقک فوجدک لیلاً امحک صابرة و زعمنا اننا لک ولیة
 و مصدقون و صابرون لک لک ما انا نایب ابوک و انا نایب و صیبه فاننا سئلك ان کنا
 صدقناک الا انک فینا یصدقنا فیما انبشیر انفسنا باننا قد لقمنا یولایک و یحکمنا

رضی الله عنه در کتاب اقبال ذکر کرده است که روایت کرده ایم از جماعه از اصحاب که در آن حضرت
فاطمه در روز نهم ماه جماد الاخر بوده است پس سزاوارست که آنحضرت را در آن روز زیارت
کند و روایت کرده است جامع کتاب مسائل که ابراهیم بن محمد همدانی نوشت عمر بن عبد الله بن محمد بن
امام علی نقی که مرآه خیریه از فاطمه علیها السلام آباد و مدینه آباد و بیع حضرت جواب ^{شد}
که با جدم رسول مکتوب نوشت بد علیه الرحمه گفته است که پس میگوید السلام عليك يا سيد
نساء العالمين السلام عليك يا مودة الخ على الناس اجمعين السلام عليك انتما المظلومون
المنوعون عنها پس بگو اللهم صل على اميك وابنت نبيك وزوجته وصوتك يا نبيها
فوق ركني عبادك المكرميين من اهل السموات واهل الارضين بحقني که روایت کرده
که هر که باین زیارت آنحضرت کند و از خدا طلب امرزش کند از حق تعالی کاهانش را بپا
و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که چون زیارت منقول مبسوطی از آنحضرت
روایانی بنا رسیده این نظر نیامد بود و همین اکتفا نمودیم و اگر زیارت جامعه را بخوانند یا
مناسب باشد در بخارا انوار زیارت مبسوط مؤلف اکابر علماء رضوان الله عليهم را ابرار نمود
ایم و سید بن طاووس در نماز زیارت آنحضرت گفته که اگر توانی نماز حضرت فاطمه را بخوان و در آن
دو رکعت و در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه قل هو الله احد باید خواند و اگر نتوانی
دو رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخوان و دو رکعت دوم سوره قل یا ایها
الکافرون و بدان که زیارت آنحضرت در اوقات شریفه از همه مخصوصه با آنحضرت است
و افضل مثل روزه و دعا آنحضرت که بیستم ماه جماد الثانی است بر قول شیخ مفید و سید بن
طاووس باینکه آن بر قول جمعی و در وقت آنحضرت که بیستم ماه مذکور است بر قول سید و جمعی باین
یکم ماه ربیع است بر قول ابن عباس و روز ترویج آنحضرت بامیر المؤمنین که پانزدهم ماه رجب
است یا اول ماه ذی الحجه یا ششم ماه ذی الحجه و شب زیارت آنحضرت که نوزدهم ماه ذی الحجه است
یا بیست یکم ماه محرم و روز مباحله که گذشت و روز نزول اهل انبی که روز بیست و یکم ماه ذی

کتاب بحار الانوار
جلد پنجم
کتاب غسل و طهارة

الحجّه و غیر اینها از ابامی که فضیلتی با کرامتی از آنحضرت در آنها ظاهر شده باشد چنانچه در
کتاب بحار الانوار ابراه شده **فصل هفتم** در کیفیت بارائمه بقیع صلوات الله علیهم
اجمعین باید که ادائی که در بار اول مذکور شد از غسل و طهارة جامه ها و بوی خوش کردن و در
طلب کد و دخول و غیر اینها از ابعین بپاورد و اگر دعا از آنجانب محمد بن المشهد ذکر کرده
بخواند بد نیست گفته است که برود بایستد و بگوید یا موالی یا ابناء رسول الله عجل
و ابن امینکم الذلیل بن ایدیکم و المضعف علوفدیکم و المعترف بحقیکم جاءکم
مستغیر ایکم فاصدا الی حریمکم من غیر یا الی مقامکم منویدا الی الله بیکم و ادخل یا موالی
و ادخل یا اولیاء الله و ادخل یا ملائکة المحدثین بهذا الحرم المبین بهذا المشهد
و بعد از خشوع و رفت داخل شود و پا راستد مقدم دارد و بسم الله بگوید پس بگوید یا
محمد بن المشهد گفته است ان شاء الله اکبر کبریا و سبحان الله بکرة و اصیدا و الحمد لله الفرد الصمد
المجاذی الاحد المفضل المنان المظول الحنان الذی من بطوله و سهله زیارة
سادتی با حسنین و لم یجعلنی عن زیارتهم ممنوعا بل تطول و منع و اگر دعاها ازین
و دخول که در زیارت حضرت امام حسین بر و این صفوان وارد شده او بعد ازین
خواهد آمد بخواند مناسبت دارد پس نزد یک فور مقدس رود و بقبله کرده و بگوید
ایشان کرده بگوید یا بنی شیخ کلینی و ابنی فولوبه و شیخ طوسی و غیر ایشان رضی الله عنهم
و اینست کرده اند از ائمه صلوات الله علیهم که فرمودند که چون بر گردن زنجیر ائمه علیهم السلام
که در بقیع اند بایست نزد ایشان و فور را پیش رو خود فرارده و بگوید السلام علیکم ائمه
المهدی السلام علیکم اهل التقوی السلام علیکم الحجج علی اهل الدنیا السلام علیکم
اینها التوام فی البریة یا لعیط السلام علیکم اهل الصفوة السلام علیکم کمال
رسول الله السلام علیکم اهل البیوت الشهدا انکم قد بلغتم و نصتم و صبرتم فی دینا
و کذبتم و ابی الیکم فغفرتم و اشهد انکم ائمة الراشدون المهدون المهدون

وَأَنْ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ وَأَنْ قَوْلَكُمْ الْقَدِيبُ وَأَنْكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ يُجَابُوا وَأَمْرُهُمْ فَلَمْ
يُطَاعُوا وَأَنْكُمْ دَعَايُمْ الدِّينَ وَأَرْكَانُ الْأَرْضِ ثُمَّ لَمْ تَزَالُوا يَعْزِزُ بَيْنَكُمْ مِنْ أَصْلَابِكُمْ
الْمُطَيَّرِ وَيَنْفَعُكُمْ مِنْ أَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ لَمْ تَدْرُسْكُمْ الْجَاهِلِيَّةُ الْجَهْلَاءُ وَلَمْ تَشْرِكْ قَبْلَكُمْ
فِي الْأَمْوَالِ طَبِيعُكُمْ وَطَابَ مَنَبَتُكُمْ مَنْ يَكُمُ عَلَيْكُمْ دِيَانُ الدِّينِ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ إِذْ زَالَ اللَّهُ
أَنْ تَرْفَعُ وَيَذْكُرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَاتُكُمْ عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَكَفَارَةً لِدُنُوبِنَا إِذْ لَحْنَاكُمْ
اللَّهُ وَطَبِيعَ خَلْقِنَا يَمَّا عَلَيْنَا مِنْ وَلَا يَنْبَغُكُمْ وَكُنَّا عِنْدَهُ مُسْتَبْرِعِينَ عَلَيْكُمْ مُعْتَرِفِينَ بِنُصْدُقِنَا
إِنَّا كُمْ وَهَذَا مَقَامٌ مَنْ اسْتَرْفَ وَأَخْطَا وَاسْتَكْبَرَ وَأَفْرَأَ بِمَا جَنَّا وَرَجَاءَ مَقَامِهِ الْخَلَاصِ
أَنْ يَسْتَنْقِذَهُ بِكُمْ مُسْتَنْقِذُ الْمَلَائِكَةِ مِنَ الرَّدَى فَكُونُوا لِي شَفِيعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَيْكُمْ إِذَا
رَغِبَ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا إِبْرَاهِيمَ اللَّهُ كُفْرًا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهُ بِمَا مِنْهُ هَوَانٌ
لَا يَسْهُو وَدَائِمٌ لَا يَلْهُو وَمُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ الْمَنْ بِمَا وَفَّقْتَنِي وَعَرَّفْتَنِي بِمَا أَمْسَى عَلَيْهِ
إِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَجَهَلُوا مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَحَفُّوا بِحِفْظِهِ وَمَا لَوْ إِلَى سِوَاهُ فَكَانَ الْمَنَّةُ
مِنْكَ عَلَى مَعَ أَقْوَامٍ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِي بِهِ فَكَانَ الْحَمْدُ إِذْ كُنْتُ عِنْدَ لِسَانِي مَقَامَهُ
هَذَا مَذْكُورًا مَكْتُوبًا فَلَا تَحْزَنْنِي مَا رَجَوْتُ وَلَا تَحْزَنْنِي فِيمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْ دَعَاكَ أَنْ تَبْرَأَ خَوْدِ بَعْضِ خَوَاهِي وَشَيْخِ رَحِمَهُ اللَّهُ ذُرِّيَّتَهُ
كَفَنَهُ كَبَدَازَانِ مَشَتْ رَكْعَتَانِ مَازِنَا بِرَبِّكَ وَبِشَيْخِ مُحَمَّدٍ الشَّهِيدِ بَعْدَ إِزْوَا اسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا كَفَنَهُ اسْتَكْبَرُوا بِسْ سِرًّا بِالْإِمِيكَةِ وَمِيكُونِي بِمَا مِنْ هَوَانٌ نَاخِرًا وَسَيَدُ طَاوُسٍ عَلَيْهِ
الرَّحْمَةُ كَفَنَهُ اسْتَكْبَرُوا بِسْ خَوَاهِي إِشَارَةً وَدَعَا كُنِي وَبِكُوا السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
اسْتَوْدِعَكُمْ اللَّهُ وَأَفْرَأَ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ أَمَّا يَا اللَّهُ بِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَّلْتُمْ
عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَالْكَتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ بِسْ دَعَا بِسْ بِأَبِيكَ وَأَخْذًا سَوَالِ كُنْ كَدِيكُورًا بِأَبِيكَ
إِشَارَةً بِرُكُودِهَا خَرَجَتْ دُونُنَا شَدَّازَ بِأَبِيكَ بِدَانِكُ بِهَيْبَتِنَا بِأَبَاكَ بِرُكُودِهَا بِأَبِيكَ
زَبَارِئُهَا جَامِعَةً كَمَا أُنْشَاءَ اللَّهُ نَعَمْ بَعْدَ زَيْنِ مَذْكُورِهَا شَدَّازَ بِسْ دَعَا بِسْ دَعَا بِسْ دَعَا بِسْ دَعَا بِسْ

محمد بن الحنفیه رضی الله عنه بزبیر ادرخود امام حسن صلوات الله علیه برت و میگفت
 اسلام علیک یا یقیته المؤمنین و این اول المسلمین و گفت لا تكون کذلک و انت
 سبیل الهدی و جلیف النجی و خامس اصحاب الکساء غدتک بد الرحمن و رتبت فی حجر
 الاسلام و رتبت من ثانی ایمان فطبت حباً و طبت حبیباً غیر ان الانفس غیر طیبه
 غیر اولک و لا شاکه فی الجوده لک برحمتک الله و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده اند
 که میگویند زبیر علی بن الحسین آنچه خواهی یعنی بر لفظ که زبیر کنی خوبست و بدانکه زبیر
 ایشان در اوقات سیر که روزه مخصوص با ایشان اولیست مثل روز ولادت آنحضرت امام حسن
 که موافق مشهور پانزدهم ماه مبارک رمضان و روز وفات آنحضرت که هفتم یا بیست و هشتم
 یا آخر ماه صفر است و روزی که بنزه بران مبارکش زدند که بیستیم ماه و حبش و روز مبارک
 نزول هلالی که گذشت و روز خلافت آنحضرت که روز شهادت امیر المؤمنین و روز ولادت
 امام زین العابدین که پنجم یا هفتم ماه شعبان یا پانزدهم ماه جماد الاول یا جمادی الثانی یا رجب
 و روز وفات آنحضرت که دوازدهم یا بیست و پنجم ماه محرم است و روز خلافت آنحضرت
 که روز شهادت حضرت امام حسین علیه السلام و روز ولادت امام محمد باقر که روز اول ماه
 است موافق روایت معتبره با ستم ماه صفر و روز وفات آنحضرت که هفتم ماه ذی الحجه است
 خلافت آنحضرت که روز وفات امام زین العابدین و روز ولادت امام جعفر صادق که هفتم
 ماه ربیع الاول است و روز وفات آنحضرت که پانزدهم ماه رجب یا ماه شوال و روز خلافت
 آنحضرت که روز وفات امام محمد باقر و فصل هشتم در بیان سایر اعمالی که در مدینه منوره
 در فقه الرضا عمد کور است که چون از اعمال فارغ شوی بروی زبیر و فوراً بقیع علیهم السلام
 و بروی حضرت فاطمه و در رکعت نماز بکند و زیارت حضرت و سایر عبادت خدا را و بعد از آن
 و مسجد سبیا و مسجد نما که در آنها فضیلت بسیار است و مسجد خلوت و خانه امیر المؤمنین علیه
 السلام و خانه امام جعفر صادق که در در مسجد او در رکعت نماز در اینجا بکن و در حدیث معتبر از

این حدیث در
 کتاب فضیلت
 ائمه است

ائمه عليهم السلام منقولست كه ميگوئي نزد قبر حمزه رضي الله عنه السلام عليك باعم رسول
 الله وخير الشهداء السلام عليك يا اسد الله واسد سوله اشهد انك ولد جاهدت
 الله ونصحت لرسول الله وجددت بنفسك وطلبت ما عند الله ودعيت فيما وعد الله
 پس داخل شوف نماز كن و در وقت نماز رو بغير مكن و چون نماز فارغ شو خود را بر رو بپند
 و بگو اللهم صل على محمد وعلى اهل بيته اللهم بغضت لرحمتك بلزوني بغير عيم
 نبيك صلواتك عليه وعلى اهل بيته ليجري من نعمتك وسخطك ومقتك ومن
 الارل في يوم تكثر فيه المعرات والاصوات وتشتغل كل نفس بما فدت و
 بتجادل كل نفس عن نفسها فان مررتي اليوم فلا خوف علي ولا حزن ولا غايب فمرك
 له الفلدة على عبده اللهم فلا تنبيني اليوم ولا نصرفني بغير حاجتي فقد لوفت بغير
 عيم نبيك ونفرت بربك ابتغاء مرضاتك ورجاء رحمتك فقبل مني وعذلي
 على جهلي وبرافقتك على جناية نفسي فقد عظم جرحتي وما اخاف ان تظلمني ولكن
 اخاف سوء الحساب فانظر اليوم الي تقبلني على بر عيم نبيك صلواتك على محمد
 وبيته فيهم فكني ولا تنبت عي ولا يهون عليك ابهاالي ولا تحب منك صوتي ولا
 تقبلني بغير حوائجي يا غياث كل مكروب وتخزون يا مفرج عن المكهوف الخبر الغريب
 الغريق المشرف على الهلكة صل على محمد واهل بيته الطاهرين وانظر الي نظرة
 لا اشقي بعدها ابدا وارحم نضرتي وغريبتني وانفراذي فقد جوت رضاك وحرمت
 الخبر الذي لا يعطيه احد سواك ولا ترد امل شاكرك يا شهيد روز شهادت
 ايشان كه موافق مشهور هفتاد و نه ماه سوال انسب بشدد و حديث معتبر و رويست
 كه عقبه ز حضرت صادق صادق سوال نمود كه من مبروم بسو مساجد كه در دور مدینه بكدام ابتدا
 كم فرمود كه ابتدا كن بمسجد فبا پس سهار نماز كن در انجا كه ان اول مسجد است كه حضرت رسول
 درين عرصه دران نماز كن پس روي بفرقه مادر ابراهيم نماز كن در ان كه ان مسكن و محل نماز

رسول خدا نموده این برین مسجد فضا و دور رکعت نماز بکن که پیغمبر در آن نماز کرده است
 و چون ازین جانب فارغ شوی برو جانب کوه احد و ابتدا کن بمسجد که در پایین سنگستان
 و در آن نماز بکن پس برو مسجد فخر حمزه بر عید المطلب و سلام کن بر او پس برو مسجد کما شهدا
 و بایست نزد آن بفرما و بگو السلام علیکم اهل الدار انتم لنا فرط و انا بکم لاحقون پس
 برو مسجد که در آن مکان کشاده آرد و بگو کوه درو که داخل احد میشود پس در آن مسجد
 بکن که از آن موضع رسول خدا بیرون رفت بسو احد و رفتی که بکفار مکه جنک کرد پس
 اینجا نماز کرد و بجنک رفت پس باز برگرد و نماز کن نزد قبر شهدا اینجاست خدا برای تو مقرر کرده است
 پس برو مسجد احزاب نماز کن که رسول خدا در آن موضع دعا کرد و در روز جنک آخر
 و گفت یا صبیح المکر و بین و یا مجیب الدعوی یا مبین الغموم یا کاشف الهمم
 و کثری و غنی فغنی حاجی و قال اکتبوا باسناد معتبره از معمر بن عمار منقول است که حضرت
 صادق فرمود که ترک مکن رفتن بمشاهد مدینه را که یکی از آنها مسجد قبا و جمعا در شان
 مسجد فرستاده این ابرار مسجد است علیه الثغوی من اول یوم الحق ان تقوم قبله که مضمون
 اینست که بخفوق که مسجد که بنا شده بر پرهنر کاری در روز اول سزاوارتر باشد باینکه در آن بنا
 بنماز و عباد از مسجد که منافقان بجهله و مکر بنا کرده اند و غره مادر ابراهیم و مسجد فخر
 و فیه شهدا و مسجد احزاب که آن مسجد فتح است و بارسیده که پیغمبر چون نزد فیه شهدا آمد
 می گفت السلام علیکم یا صبرتم نفع عظمی الدار و باید که در مسجد فتح این دعا بخوانی یا
 صبیح المکر و بین و یا مجیب الدعوی یا کاشف غمی و غمی و کثری یا کاشف غمی عن نبیک صلی
 الله علیه و آله فتم و عمه و کثریه و کفنه قول علیه فی هذا المكان و در حدیث معتبر
 دیگر از انحضرت منقول است که حضرت رسول فرمود که هر که بیاید بسو مسجد من مسجد قبا و
 رکعت نماز بکند بر گردن او عمره واحد است در فضیلت مسجد قبا بسیار است و بسند صحیح
 انحضرت منقول است که حضرت فاطمه صلی الله علیها بعد از رسول خدا هفتاد و پنج روز نذر

مانند درین ایام هیچکس آنحضرت را خندانند بیدار نیست بسوی قبرش تا شنبه یکا احد و سینه روز
دوشنبه و پنجشنبه و در اینجا نماز و دعا میکرد و بکنند معتبر از عمار با سائمنقول که گفت
با حضرت صادق رفیق بسوی مسجد ضعیف فرمود که ای عمار میبینی این کودال را بلی فرمود که آسمان
جعفر بن ابی طالب که احرام المؤمنین را اورا خواست درین موضع نشسته بود بار و پیشتر
از جعفر داشت پس کرست پیرها پیش از او بیدارند که چرا کریم میکنی گفت از برای امیر المؤمنین
گفتند که امیر المؤمنین کریم میکنی و بپایدها کریم میکنی گفت بگراموئ و کریم نمیکند بلکه
بیادکم آمد حجت که حضرت امیر المؤمنین در اینجا بمن نقل کرد و باین سبب کریمم روزی با آنحضرت
درین مسجد بودم که فرمود که میبینی این کودال را گفت بلی فرمود که من با رسول خدا درین
موضع نشسته بودیم ناگاه سربار خود را در دامن گذاشت و بجواب رفت تا وقت نماز ^{حسین}
در آمد و خواستم که آنحضرت را بیدار کنم که مباد از آنرا آنحضرت باشد تا آنکه وقت ببرد ^{فت}
و نماز قوت شد پس حضرت بیدار شد و فرمود که با علی نماز کرده گفتیم نه فرمود که چرا گفتیم
که نخواستیم که شما را از آنکه پیشتر بخوار و بقبله کرد و دستها را بلند کرد و گفت خدای ^{ند}
بر کوهان افشار ابو قحط نماز تا علی نماز کند پس افشار کشت بوقت نماز عصر تا من نماز کرد
پس نهایت سرعت مانند شکار فرود رفت و از جماعه زیارت را مرغوبه زیارت برهم فرزند رسول
خدا است در بیفیع در روز ولادت آنحضرت که هجدهم ماه رجب اموافق مشهور است ^{نشست}
و در کیفیت زیارت او خبر بنظر رسیده او در کتب زیارات مسطور است و زیارت فاطمه بنت ^{الفضل}
الله عنها او پیشتر پیش در بیفیع معروض و از کلام شیخ رحمه الله در تذهیب مفهوم میشود که
نزد ائمه بیفیع علیهم السلام مدفون باشد و مراد که الحال معروض است در زیارت از قبر ایشان
دور نیست که آن موضعی که در پیش رو ائمه بیفیع زیارت فاطمه زهرا در اینجا میکنند محل ^{طهر}
است باشد که اشیاء کرده باشند و زیارت حضرت ابوطالب و حضرت عبدالمطلب و حضرت
عبدمنان و حضرت خدیجه رضی الله عنهم در مکه معظمه باید که مخصوصاً در ایام ^{ایشان}

مثل بیست و ششم رجب که روز وفات ابوطالب علیه السلام است و در بیع الاول که روز وفات
 عبدالمطلب علیه السلام است و هفدهم محرم که روز هلاکت اصحاب قبل و طهور کرامت
 المطلب است و روز نزوح خدیجه رضی الله عنهما که پیش مذکور شد و زیارت جعفر بن ابیطالب
 الله عنه در مونه و زیارت شهکابد و زیارت ابورضا رضی الله عنه و در زیاده که نزد یک
 از جانب است راه نسبت یکی که از مکه بمدینه رود و فیرامنه و عبد الله رضی الله عنهما
 درین زمان معلوم نیست شیخ محمد بن المشهد ذکر کرده است که مسجیت که نماز کند در خانه
 حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه و خانه حضرت امام جعفر صادق و مسجد کمان فار
 و مسجد امیر المؤمنین که محاذ قبر حمزه است و از جمله مساجد معروفه مسجد غدیر خم که نزد یک
 بجعفر است که درین زمان رابع میگویند و آن مسجد درین زمان اثرش هست اما نواصب آنرا
 اخفای فضیلت و تخریب امیر المؤمنین را راه را اگر داند و بر سر راه منقاد ایشان نیست
 نزد یک است راه و بکنند معنی از حسان حال منقول است که شتر محض صادق را که پاره داده بودند
 در خدمت آنحضرت از مدینه نام که رفتم و چون رسیدم بمسجد غدیر نظر کردم بجانب بیت مسجد
 و فرمود که این موضع قدم رسول خدام است در وقتی که میفرمود که هر که من مولای اویم
 پس علی مولای او است خداوند او است و هر که دوست دارد دشمن دارد و هر که او را
 دشمن دارد پس نظر فرمود حضرت صادق بجانب بکر مسجد و فرمود که این موضع خیمه ابوبکر
 و عمر و سالم مولای ابی حذیفه و ابوعبیده بن الجراح است در وقتی که دیدند حضرت رسول
 دست امیر المؤمنین را گرفته و بلند کرده است و منبر امامت او مینماید و فضائل او را
 بیان میفرماید و انوقت بعضی از ایشان گفتند که به بیند چشمها پیرا که میگردد و
 که دیدها دپوانه است پس جبرئیل نازل و ایه و ان یکاد الذین کفروا را آورد **باب بیستم**
 در فضیلت زیارت امیر المؤمنین و کیفیت زیارت آنحضرت و در آن چند فصل **فصل اول**
 در فضیلت زیارت آنحضرت در حدیث صحیح منقول است که از حضرت امام جعفر صادق

این حدیث در
 کتاب فضیلت
 ائمه است

که هر که زیارت کند حضرت امیر المؤمنین را و غارتجو آنحضرت باشد و آنحضرت را امام واجب الاطاعت
و خلیفه بلا فصل دادند و از روی محبت و نیکو زیارت بنامده باشد حقیقتاً بنویسد از برای او اجر صد
هزار شهید و کاهها گذشت و اینده او را بپامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جمله ائمه
از احوال آنروز و انسان گرداند بر او حسرت او استغفار نماید و از ملائکه و چون برگردد از برای
او از متابعت نماید با آنخانه خود برگردد و اگر پیرا کرد پیایند عبادت و اگر پیرا مناعت
جنارزه او بکنند از برای او طلب امرزش نمایند تا فرزند و بسند معتبر منقول که ابو وهب
داخل مدینه شد و بخدمت حضرت صادق رسید عرض کرد که فدای تو شوم بنزد شما آمدیم
زیارت امیر المؤمنین نکردم حضرت فرمود که بدگر اگر نه این بود که از شیعیان ما بودی مگر
بسوگند نکردم ایاز زیارت نمیکنی کسی را که خدا با ملائکه او را زیارت میکند و پیغمبر
او را زیارت میکند و مؤمنان او را زیارت گفت فدای تو شوم من اینرا نمیدانستم فرمود که
بدانکه امیر المؤمنین نزد خدا بجز است از جمیع ائمه و از برای او هست ثواب اعمال همه علیهم
السلام و بقدر عملها خود زیارت یافته اند و بسند معتبر دیگر منقول که از مفضل که گفت
بخدمت حضرت صادق رفتم عرض کردم که من مشتاق شده ام فرمود که چرا چه مشتاق شده
که میخواهم که امیر المؤمنین را زیارت کنم فرمود که ایامید از قبیل زیارت آنحضرت را گفتیم
باین رسول الله شما بفرموده که بدانکه چون زیارت امیر المؤمنین میکنی زیارت کوی
استخوان آدم و بدن نوح و جسم عیسی تا ابی طالب را گفتیم که آدم از جهشت برانند بفرود
آمد در جانب مشرق و میگوید که استخوانش نزد خانه کعبه چگونه استخوانش بکوفه
افتاد فرمود که خداوند عالمیان و حی و مود بخص نوح دروفتی که در کشتی بود که طوفان
کیند بخانه کعبه هفت شوط پس طواف کرده بخوابد و خدا با و وحی فرموده بود پس بیرون
از کشتی بمشایب آب و از انوی و بود و بیرون آورد با بونی که استخوان حضرت آدم در آن بود
و در کشتی جاداد و طواف کرد و خانه کعبه آنچه خدا خواست پس کشتی آمد تا بمیان مسجد کوفه

پس در اینجا خدا وحی نمود که بر من که اب خود را فرستی این را از میان اینها بیا و از
 مسجد کوفه پیدا شد و منفرشتند اینجا می که با حضرت نوح در کشتی بودند حضرت
 نوح تا بوقت گرفت و رفت کرد در غریبی که اسم نجف اشرف است و آن قطعه از کوهی که حق
 تعالی با حضرت موسی بر آن سخن گفت و حضرت عیسی را بر آن موضع نازل کرد و بزرگ
 گردانید و حضرت ابراهیم درین مکان خلیل خود گردانید و حضرت محمد را در این محل
 خود گردانید و از امسکن پیغمبر گردانید و الله که ساکن شده درین مکان بعد از
 پدر طیبش آدم و نوح و کسی که نزد خدا کرامی نباشد از امیر المؤمنین پس چون بارت نجف
 کنی زیارت کن استخوان آدم و بدن نوح و جسم علی بن ابی طالب بدست که زیارت کرده خواهی
 بود پدران گذشته و محمد خاتم پیغمبران را و علی طهرین او صبارا و بدست که زیارت کنند او
 کشته میشود بر او درگاه آسمان نزدیک او پس از خبر غافل و خواب آید و در حدیث معتبر از
 حضرت صادق علیه السلام که گفت عارض کرد و لا یت ما را بر اهل شهر فایس قبول نکردند مگر
 اهل کوفه بدست که در پی همگان فبر هشت که هیچ غم بکنی نمیرود که نماز کند نزد این چهار رکعت
 مگر آنکه گفت عابر میگرداند از خوشحال بر آمدن حاجتش و بسند معتبر دیگر از آنحضرت
 منقول است که در جانب کوفه فبر هشت که هیچ غم نبزد آن نمیرود که دو رکعت با چهار
 رکعت نماز بگذارد مگر آنکه گفت عاغم او را از ابل میگرداند و حاجت او را بر مپاورد
 پس بدست که فبر حضرت امام حسین را میفرماید اشاره فرمود بر مبارکش که نه فرمود
 فبر امیر المؤمنین را میفرماید اشاره فرمود که بلی و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت
 منقول است که هر که پیاده بر زیارت حضرت امیر المؤمنین برود و گفت عاظمی نماید حج
 و دو عمره از بر او بنویسد بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت صادق علیه السلام گفت ای کس فرماد
 هر که زیارت کند جدّم را امیر المؤمنین بنویسد از بر او بعد هر کای حج مقبول و عمره
 پسندیده ای پس فرماد و الله که بنحور داشت جهنم فدیر که عیار الوکده شود در زیارت

امیر المؤمنین علیه السلام خواهد پیاده برود و خواهد سواره ای سپهر مار دین و پس این حدیث را بابت طلا
 مؤلف گوید که کوبا احر بنوشن بابت طلا کنا بر باشد از نفاس حدیث و اعنا بشان
 کردن و اهنام در عمل بان و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت مرید است که زیارت حضرت امام حسین
 برابر است با بیست و یک عمره و زیارت پیدش برابر با دویج و دویج و دویج و دویج و دویج و دویج و دویج و دویج
 که انحضرت فرمود بحسب این مهران که ایا زب میکنی فیر ما شهیدان که نزد شما پند گفتم کدام شهیدان
 فرمود که علی و حسین گفت زیارت میکنیم و بسیار زیارت میکنیم فرمود که ایشانند آن شهیدان
 که حقیقتا در شایان فرموده که زنده اند نزد پروردگار خود و حال آنکه روزی میمانند
 زیارت کنند ایشان را و نضرع کنند در طلب کردن حاجات خود نزد فیر ما ایشان و اگر با چنین نزد
 بودند که بشما نزد پند هر ایند ایشان را هجرت اخذ میگردیم مؤلف گوید یعنی هجرت
 ایشان میگردیم و در لوط نموده نزد ایشان ساکن میشدیم با آنکه رفتن بسوی ایشان را
 هجرت بسوی خدا و رسول میدانستیم و بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت صادق فرمود
 که ما میگوئیم که در پشت کوفه فیری هست که پناه نمیرد بان فیر در دنیا مگر آنکه حقیقتا او را
 شفا کرامت میفرماید و در حدیث معتبر منقول که ابو شعبه خبر میآورد حدیث حضرت امام
 عرض کرد که کدام بهتر از زیارت فیر امیر المؤمنین علیه السلام زیارت فیر امام حسین علیه السلام
 حسین با غم و شدت و الم شهید شده آیین جدا لازم است که نزد فیر زیارت او غمنا مگر
 آنکه عم او را زایل گرداند و فضیلت زیارت فیر امیر المؤمنین علیه السلام زیارت فیر امام حسین علیه السلام
 فضیلت امیر المؤمنین علیه السلام امام حسین علیه السلام و بسند معتبر از ابو بصیر منقول است
 که حضرت صادق فرمود که ولایت و دوستی ما ولایت خداست که معبود نکرده اند هیچ
 را باین ولایت بلکه که خداوند عالم بان عرض کرد ولایت و محبت ما را بر آسمانها و زمین
 کوهها و شهرها و قبول نکردند و میچسبند مثل قبول کردن اهل کوفه بدوستی که در کربلا
 ایشان فیری هست که هیچ غمناکی در آن فیر نمیرود مگر آنکه حقیقتا غمنا را زایل میگرداند

و در این باب
در بیان فضیلت
حضرت امیر المؤمنین

و دعایش مستجاب میگردد و او را با هاشم شاد بر میگردد و اندوا از حضرت صادق منقول است که در آن
آسمان باز میشود و نزد داخل شد که زیارت کننده بر وضو حضرت امیر المؤمنین و در بند معتبر
انحضرت منقول است که اعرابی بخدایت رسول خدا آمد و گفت یا رسول الله منزل من از من
نمود و زامشاف بدین و زیارت نمودم و میبایم و فوراً میبایم و علی بن ابی طالب را می بینم
مؤمن من میشود بحدیث گفتن و موعظه کردن و بر میگردد با ناسف بر بند بکایت حضرت رسول
فرمود که هر که علی را زیارت کند هر از زیارت کرده او هر که او را دوست دارد مردی داشته باشد
هر که او را دشمن دارد مردی دشمن داشته باشد بحدیث را از من بگویم خود بر او هر که برود بعد از
وفات علی بر زیارت او چنانکه زیارت من آمده باشد و من جزای دهم او را در قیامت و جبرئیل
مؤمن است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام افضل است و پسر در بیاموضع قبر منور انحضرت
و قبور شریفه انبیا و اوصیاء علیهم السلام که جوار انحضرت مدفونند بدانکه چون حضرت
امیر المؤمنین بنحضر امام حسن و امام حسین وصیبت نمود که انحضرت را در شب چهارم
گفتند از خوف خوارج و غیر ایشان باین سبب بنحضر محفی بود و مطلع نبود بر آن مگر فلان
خواص شیعیان آنکه چون حضرت صادق در زمان سفاح بصره شریف آوردند جمعی کثیر از
شیعیان و اصحاب خود نمودند بنحضر را و میفرمودند که علامت قبر را ساختند و در میان
هارون بخندید کردند بسببی که بعد ازین مذکور خواهد شد و باین سبب که در میان مخالفان و
از عوام شیعه در صد اول اختلافی بهم رسیده بود و بعضی میگفتند که در خانه خود مدفون
گردیده اند و بعضی میگفتند در سخن مسجد کوفه و بعضی میگفتند در میان کوفه و بعضی
در کرخ که محله بوده از بغداد گشته و لیکن اجماع علما شیعه منعقد گردیده است انبیا
مثنوی که مرقد شریف انحضرت همین موضع معروف است بعد از کربلا و بن طاووس رضی الله عنه در
باب کتابی بالغ نموده است بفرجه القبر و احادیث بسیار درین باب ابرار نموده و معجزات
بسیار درین مکان شریف ظاهر گردیده است نقل نموده و در هر عصر از اعصار از کرامات و معجزات

انفقد ظاهر میگردد که احتیاج بنقل نیست و فقیر بسیار از انرا در کتاب بخارا الاثنا
ايراد نموده ام و با سائند معبره منقول از صفوا جمال که گفت با حضرت صادق روانه
شدیم از مدینه بسو کوفه بجزیره کدشیم فرمود که شران باید بفایم بروند که عمار بوده است
نزد یک نجف و حله را باید که بگریا باشد که عمار بوده است و نجف اشرف بان نجف را غری
میکنند پس چو بفایم رسیدیم انحضرت و ستمایار یکی بیرون آوردند و از فایم بجانب غری
کامی چند برداوان ریشمان را کشیدند تا با خرویشمار سپیدند پس دست زدند و از زمین کف
خاک بر گرفتند و بپسیدن پس روانه شدند تا ایستادند موضع که الحال موضع قبر امیر المؤمنین
است و بکف مبارک قبضه از خاک بر گرفتند و بپسیدند و غریه زدند و پیهم میوش شدند بحد
که من گمان کردم که از دنیا مفارقت کردند چو بپوش آمدند فرمودند که این موضع قبر امیر المؤمنین
است پس خطی کشیدند بکرامت فرم من عرض کردم باین رسول الله چه چیز واقع شد بکرامت
از اقل بیت رسالت را که انحضرت را ظاهر کرد اند فرمود که بگر اخلاص از فرزندان مروان و
خارجیها که مباد لجنه درازا و سائند بیک مبارک انحضرت بکنند و این بکنند معبر
سلمان بن خالد و محمد بن مسلم که هر دو از اکابر را و با سائند منقول است که گفتند فینم در حجر بحد
حضرت امام جعفر صادق و رخصت طلبیدیم و داخل شدیم و در خدمت انحضرت نشستیم و سوائ
نمودیم از موضع قبر امیر المؤمنین فرمود که چو از جزیره بیرون میروید و از نالی کوچک و از فایم
میگذرید و تا نجف یک پیر پویا باد و پیر پویا همانند پیران است که در میان آنها قبر
است که سبیل انرا شکافه است آن قبر امیر المؤمنین است بامداد رفتیم و بعضی که حضرت فرمود
بودند بفرز با فینم پس زیارت کردیم و نماز کردیم و برکشیم و هر روز بکر بامداد بخدمت انحضرت
رفتیم و طریقی رفتن و با فینم خود را و صف کردیم فرمود که درست یافتید خدا شمار ابراه را
بدارد و منقول است از ابی فریه که گفت رفتم باز باین علی بفریشتا کوفه که در طرف نجف است پس
زید نماز بسیار کرد و بعد از آن فرمود که ما نزد یک قبر امیر المؤمنین علی بن ابی طالبیم ابی فریه

مادر با از باغهای هشتیم و از محمد بن یحیی منقولست که گفت حضرت امیر المؤمنین را امام حسن
 و امام حسین و محمد بن الحنفیه و عبد الله بن جعفر و جمعی از اهل بیت آنحضرت در شب ^{بزرگوار} آوردند
 و در پشت کوفه دفن کردند از ترس اینکه مبادا خوارج و غیر ایشان فیرا بشکافند و آنحضرت را
 بدست آورند و در راه دیگر منقولست که چون ابن مسلم علیه السلام آنحضرت را ضریف حضرت امام
 حسن با آنحضرت گفت که این ملعون را بکشم فرمود که نه ولیکن او را حبس کن و اگر من بمیرا و او را بکش
 و مرا دفن کنند و پشت کوفه در قبر دبر و زخم حضرت صالح و حضرت هود و در حدیث دیگر منقولست
 که آنحضرت امام حسن را پرسیدند که در کجا دفن کردید امیر المؤمنین صلوات الله علیه را فرمود که
 در کنار انموضع که سید الانرا شستند و خود وصیت فرمود که مرا دفن کنند و قبر را در هود
 و بسند معتبر صحیح منقولست که بحضرت صادق عرض کردند که مردم میگویند که امیر المؤمنین
 در محین مسجد کوفه شده اند فرمود که نه گفتند که پس کجا مدفون شده اند فرمود که چون آنحضرت
 فوت شد امام حسن او را برداشت و آورد به پشت کوفه و در میان آلهای بنید دفن کرد و منقولست
 جمال میگوید که رفتم با نجواب یک موضعی را که آن ^{حضرت} حضرت آدم و خیر دادم فرمود که در
 بافته خدا نور رحم کند و بسند معتبر منقولست از پسر بدین عمر که حضرت صادق در وفای کرد
 حیره بود و در آن بمن گفت که ابا من خواهری بعل و زخم آنچه نور او عده داده بودم که فیرا امیر المؤمنین
 را بنوشادیم گفتیم بلی پس آنحضرت سوار شد و اسمعیل فرزند آنحضرت سوار شد و من ایشان
 سوار شدم تا آنکه از نخل کوچیک گذشتیم و میاچره و بنجف نزد نخلها سفید فرو دامد و من
 اسمعیل فرو دامدیم پس حضرت نماز کرد و ما هم نماز کردیم پس اسمعیل گفت که خیر و سلام
 کن بر جد حسین بن علی علیهما السلام گفتیم فدای تو شویم مگر حسین در کربلا نیست فرمود
 که بلی اما چون سرمبارک آنحضرت را بشام بردند یکی از شیعیان ما آن سر را زد و بدو زد و
 کرد در میان امیر المؤمنین و بسند معتبر از ابان بن تغلبه مر و پشت که گفت با حضرت صادق رفتم
 به پشت کوفه و قبر کزشتند فرو دامدند و دو رکعت نماز کردند پس اندکی راه رفتند و

آمدند و دو رکعت نماز کردند پس فرمودند که این موضع اول محل فرامبر المؤمنین بود و موضع
محل سر مبارک امام حسین بود و موضع ششم محل منبر حضرت فاطمه الزهرا خواهد بود و دست
دیکر از آنحضرت منقول است که فرمود که چون بخفت بر کوه و بر میبینی فرزند کوچک و بزرگ
فرامبر المؤمنین و فرزند کوچک مدفن سر مبارک حضرت امام حسین را و بسند معتبر منقول است از
صفوة اجمال که گفت من با حضرت صادق از فادسپه روانه شدیم تا مشرف شدیم بخفت فرمود که این
کوه هست که پناه برد بان فرزند جددم نوح که گفت بزود پناه برم بکوهی که مرا از آب نگاه دارد پس
حق تعالی وحی نمود بسو آنکوه که ای بخفت با مردم بنویس پناه می بردان غدا من پس کوه فرو رفت و در
ویاره پاره شد و درناجیه شام ظاهر شد پس فرمود که راه را بگردان پس هفت نارسید بغیر کین فر
ایستاد و سلام فرستاد بر پیغمبر ای یک از آدم گرفته ناپیغمبر آخر الزمان صلوات الله علیه ام جعفر
با او سلام میفرستادم پس بر دو فرزند او بر حصار سلام کرد و صدا کرد به آنحضرت بلند شد پس
برخواست و چهار رکعت نماز گذارد و نیز با آنحضرت نماز کردم پس رسیدم که این فرقیست فرمود
فرج دهم علی بن ابی طالب و در حدیث معتبر دیگر از یونس بن حبیب است منقول است که گفت من در حدیث
حضرت صادق بودم در کعبه در آیه ای که آنحضرت بنزد ابو جعفر در اینغی آمده بودند در شب هفتاد
پس نظر کرد بسو اسبان و فرمود که ای یونس نمیبینی این سارها را که چه بسیارند که استند
که اینها امان اهل آسمانند و ما اهل بیت امان اهل زمینیم پس فرمود که یونس امر کن که اسر
الاع را ازین کنند چون هر دو را زین کردند فرمود که ای یونس میخواهم که الاغ را بمن گذاری
اسر را نوسوار شو پس سوار شدیم و چون از کعبه بیرون رفتیم فرمود که پیش باش یونس که
میفرمود که از جانب راست برو و گاه میفرمود که از جانب چپ برو پس چون رسیدیم بتنگی که
فرمود که بجانب راست برو پس موضعی رفت که در آن چشمه بود و وضو خست پس نزد یک بلند آمد
و نماز گذارد پس بر بلندای برآمد و بسیار کرد پس بلند کرد و گفت باز چنین کرد پس
فرمود که ای یونس پیشش این مکان را گفتم نه فرمود که موضع اول در اینجا نماز کردم موضع فر

امیر المؤمنین بود و آن بلند کرد بکر موضع سر حضرت امام حسین بدو سپید که ملعونین
 زیاد علیه لعنه چون سر مبارک حضرت را بشام فرستادند بکوفه پس گفت بیرون بریدین
 سر را از کوفه که باعث فتنه اهلسن شود پس حقیقتا چنین کرد که نزد امیر المؤمنین مدفون
 پس سر را بدین آویختن با سر که گویند این باشد که بعد از دفن کردند حقیقتا آن سر مبارک را
 بدین شرف پس ملحق کردند و متصل بدین شد و درین موضع زیارت کردند برای اینست که
 اول در اینجا مدفون شده است و محتمل است که مراد این باشد که بدن مبارک امیر المؤمنین علیه
 بدن شریف آنحضرت و هر دو یک نورند و جدا در میان ایشان نیست و باز سر و بدن از هم
 جدا نشده و پسندید صحیح از حضرت صادق علیه السلام فرمود که چون من در حجره بودم نزد
 ابوالعباس قفاح شبی رفتم نزد امیر المؤمنین در ناحیه نجف و چیزی در کمال غماز عرض
 که نعمان پادشاه عرب ساخته است نماز شب را در اینجا میگردم و پیش از صبح بر میخیزم و با
 و پسندید صحیح از صفوان منقول است که از آنحضرت پرسید از موضع قبر حضرت امیر المؤمنین
 و آنحضرت نشان دادند و صفوان گفت که بعد از آن بیست سال من نماز را نزد آنحضرت
 میگردم و در حدیث ابو حمزه ثمالی خواهد آمد که حضرت امام زین العابدین او را بردند
 و موضعی را نشان دادند و فرمودند که این موضع قبر جد امیر المؤمنین است و زیارت کردند
 دو طرف سر مبارک خود را بر قبر متورماندند و در آنجا معبر دیگر منقول است که ابوبصیر
 حضرت صادق علیه السلام فرمود که امیر المؤمنین در کجا مدفون گردیده است فرمود که در قبر پدرش
 حضرت نوح ابوبصیر گفت که مردم میگویند که نوح در مسجد کوفه مدفون است فرمود که نه
 در پشت کوفه مدفون است و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که قبر امیر المؤمنین
 در میان سینه حضرت نوح و فرقی است از آنحضرت است از جانب قبله و در آنجا معبر دیگر از آنحضرت
 منقول است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حضرت امام حسن را امر فرمود که قبر آنحضرت را در اینجا
 موضع بکنند در مسجد و در نجف و در موضع دیگر که آنکه دشمنانش موضع را ندانند

در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین و صدیق فرمود که جسد مرا پس از وفات
پشت کوفه پیش هرگاه قدمها شام فرو رود و باد در روی شما بوزد مراد من کیندن و ان اول طو
سپستان پس چنان کردند و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که در کوفه است قبر نوح و
ابرهیم و قبر یسجد هفتاد و پنج مرتبه و صد و سی و پنج مرتبه و غیر این و بسیار غیر این یعنی امیر المؤمنین
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که چون در رویا یا در تعبیر بیست و هفت مرتبه آنحضرت آدم و نوح علیهما
نزد امیر المؤمنین مدفونند و در بعضی روایات حضرت هود و ابراهیم و صالح نیز مشهور است
در حواله آنحضرت مدفونست و حضرت یونس و ذوالکفل نیز در این زمانها دفن شده اند و در این
حدیث نیز حضرت ابرهیم با سایر انبیاء و اوصیاء وارد شده است اگر در وقت مرگ آنحضرت همه
زبانت کنند مناسب این مخصوص مذکورند خصوصاً و بار اعمو ما و سابقا و آگذاشت که
حضرت صادق و سلام بر آدم و سایر انبیاء فرستادند و زبانت آنحضرت و این منافقانند و احادیث
که وارد شده است که بعضی از ایشان در مواضع دیگر مدفون شده اند زیرا که ممکنست که مثل
حضرت آدم در جاد پیکر مدفون شده باشد و از برای شرف بجای آنحضرت ایشان را با این محل
شرف نفل کرده باشند و امام مدفون شد سر حضرت امام حسین در بالای سر حضرت امیر
المؤمنین صَلَّوْا اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسَلِّمْ از بارت آنحضرت در آن مکان یعنی آنجا سابقا ذکر کردیم
بسیار از احادیث در این باب بعد از این نیز خواهد آمد ان شاء الله تعالی و در بیان
زبانت و طلقه آنحضرت که مفید بود از اوقات نیست اول زبانت نیست که شیخ مفید و ابن
طاووس و شیخ شهید و غیر ایشان قدس الله ارواحهم ذکر کرده اند و بر این نیست نسبت داده اند اگر چه
بعضی از فراین مفهوم میشود که در چند روایت درج فرموده باشند و یاد دیگرین
با این روایت ضم کرده باشند شیخ مفید فرموده است که مرویست از صفوا که عرض نمود بخداوند حضرت
صادق که چگونه زبانت کنیم حضرت امیر المؤمنین را فرمود که ای صفوا هرگاه که اراده زبانت
عسل بکن و دو جانه پاک بپوش و بپوش از بوی خوش خود را خوشبو کن و اگر نیتا و نکی ترا بجز نیست

در حدیث دیگر
فرمود که جسد مرا
پس از وفات
پشت کوفه پیش
هرگاه قدمها
شام فرو رود
و باد در روی
شما بوزد مراد
من کیندن و ان
اول طو

وچون از خانه خود بیرون میروی بگو اللهم انی خرجت من منزلی ابغی فضلك وارود وصیبتک
صاوانک علیهما اللهم فبشر ذلک وسبب المزارک واخلق فی غایتی وراحتی
الخلافه با ارحم الراحمین پس روانه شو و حال آنکه میگویند باشی الحمد لله وسبحان الله ولا اله
الا الله وچون بجنند کوفه بریاست نزد خند و بگو الله اکبر الله اکبر اهل الکبریا و الحمد
والعظمه الله اکبر اهل النکیر والتقدیر والنسیج والا اله الله اکبر یما اخاف لخد
الله اکبر عما دی علیه التوکل الله اکبر رجائی والیه انیب اللهم انت و نعمی والفا
علی طلبتی نعم حاجتی و ما نغیرهُ هو جیس الصدور و خواطر النفوس فاسئلك محمد ^{المصطفی}
الذی یطعم بیحیج المحججین و عذ المبتدین و جعلت رحمة للعالمین ولا یحرم فی زیارت
لیک و اخی نبیک امیر المؤمنین و فضده و یجمع لی من وفده الصالحین و شعبه المنقین
برحمتک با ارحم الراحمین و چون نمودار شود بر توفه شریفه انحصر بگو الحمد لله علی
ما اخصنی به من طیب المولد و استخلصنی کراما به من موالیه الابرار الشرفه الاطهار و
البحره الاعلام اللهم فقتل سعی الیک و نضر عی بن بدیک و اغفر لی الذنوب الیه
لا تخفی علیک انک انت الله الملک الغفار پس چون بر توبه که آن در این زمان نلی است نزد
فرستگار از جانب چپ بر آکسب که از کوفه و بیخفا بدو رکعت نماز در اینجا کن که روایت است
که جماعتی از مخصوصا اصحاب امیر المؤمنین در اینجا مدفون شده اند و بخوان آن دعا را که در اینجا
دیدن فتر مفید است خواند و چون بعد از حنا سه رکعت نماز کن زیرا که روایت کرده است
ابن عمر از مفضل که چون حضرت صادق گذشتند بعد از میل کرده که در سر راه بیخفا شد ^{کعت}
نماز کردند بحضرت عرض کردند که اینچه نماز بود فرمود که اینموضع سر جدم حسین ^{علیه السلام}
که در اینجا گذاشتند و وفی که از کلام او زدند که بسو عیب الله بن زیاد علیه لعنه برند
پس در اینجا اند دعا را بخوان اللهم انک سر مکانی و سمع کلامی و لا تخفی علیک شئ من
امری و کف تخفی علیک ما انت مکنون و باروه و قد جئتک مستشفعا بنبیک نیا الرحمة

وَمُنَوِّسًا لِّوَصِيِّ رَسُولِكَ فَاسْتَلِكْ بِهَا ثَبَاتَ الْقَدَرِ وَالْهُدَى وَالْمَغْفِرَةَ فِي الذُّنُوبِ وَالْآخِرَةَ
مَوْلَى كَوْبِكَ كَمَا هُمْ مُرَافِقُونَ فِي دَرْجَةِ مَحَبَّةٍ زَبَارَتِ كُنْدِ حَضَرِ إِمَامِ حُسَيْنٍ رَابِعٍ زَبَارَتِ
بعد از اتمام این زیارت از محمد بن المشهد نفل خواهد شد و چهار رکعت نماز بکند چنانچه
مذکور خواهد شد که حضرت صادق در این موضع چنین کردند پس گفته اند که چون بدر فرمود
بِحَفِّ بِرِّهِمْ يَكُونُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَا نَاهِيًا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِي لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي سَبَّرَنِي فِي بِلَادِهِ وَخَلَّنِي عَلَى دَوَابِّهِ وَطَوَّلِي الْبَعْدَ وَصَرَفَ عَنِّي الْمُحْذَرُ وَدَفَعَ عَنِّي
الْمَكْرُوهَ حَتَّى أَقْدَمَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِسْ دَاخِلَ شَهْرِ شَوْرَبُكُو الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي دَخَلَنِي فِيهِ الْبُقْعَةُ الْمُبَارَكَةُ الَّتِي بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا وَاخْتَارَهَا لَوْصِي نَبِيِّهِ اللَّهُمَّ
فَاَجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِّي بِسْ چُونِ دَاخِلِ ذُرْكَاهِ اَوَّلِ سَبْعِ بَكُو اللَّهُمَّ لِبَابِكَ وَفَقْتُ وَفِيْنَا لَكَ
نَزَلْتُ وَبَجَلِكَ اَعْتَصَمْتُ وَلِحُجَّتِكَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِيَّتِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ تَوَسَّلْتُ
فَاَجْعَلْهَا زَبَارَةً مَقْبُولَةً وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا بِسْ چُونِ بَدْرِ حَمْنِ بَكُو اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ
وَالْمَقَامَ مَقَامُكَ وَآنَا اَدْخُلُ إِلَيْهِ أَنَا حَبِيبُكَ بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَعْنِي وَمِنْ سِرِّي وَبِحَوَايِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الْحَمْدَانِ الْمُنْتَظَرَانِ الَّذِي مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زَبَارَةَ قَوْلِي بِإِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهُ
عَنْ زَبَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَلَا عَنْ زَبَارَتِهِ مَدْفُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنْحَ اللَّهُمَّ كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِ
بِأَجْعَلْهُ مِنْ شَيْعَتِهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ بِسْ دَاخِلِ حَمْنِ شَوْرَبُكُو
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ رَحْمَةً مِنْهُ لِي وَتَطَوُّلًا
مِنْهُ عَلَيَّ وَمَنْ عَلَيَّ بِإِيمَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَخَلَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ وَآرَأَيْتُهُ غَايَةَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ زَوَادِ بَرِّ وَصِيِّ رَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَكَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
أَخُو رَسُولِ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى
هَذَابِهِ وَتَوْفِيقِهِ لِمَا دَخَلَ إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ مَالَةٍ

